

Uradni list

C 82

Evropske unije

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 52

4. april 2009

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina	Stran
IV <i>Informacije</i>		
INFORMACIJE INSTITUCIJ IN ORGANOV EVROPSKE UNIJE		
Sodišče		
2009/C 82/01	Zadnja objava Sodišča Evropskih skupnosti v <i>Uradnem listu Evropske unije</i> UL C 69, 21.3.2009	1
V <i>Objave</i>		
SODNI POSTOPKI		
Sodišče		
2009/C 82/02	Zadeva C-110/05: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 10. februarja 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki (Neizpolnitev obveznosti države – Člen 28 ES – Pojem „ukrepi z enakim učinkom, kot ga imajo količinske omejitve pri uvozu“ – Prepoved, da mopedi, motorna kolesa, trikolesa in štirikolesa vlečejo priklopnik na ozemlju države članice – Varnost v cestnem prometu – Dostop do trga – Ovira – Sorazmernost)	2
2009/C 82/03	Zadeva C-301/06: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 10. februarja 2009 – Irska proti Evropskemu parlamentu, Svetu Evropske unije (Ničnostna tožba – Direktiva 2006/24/ES – Hramba podatkov, pridobljenih ali obdelanih v okviru zagotavljanja elektronskih komunikacijskih storitev – Izbira pravne podlage)	2

SL

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2009/C 82/04	Zadeva C-45/07: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 12. februarja 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki (Neizpolnitev obveznosti države – Členi 10 ES, 71 ES in 80(2) ES – Pomorska varnost – Nadzor ladij in pristanišč – Mednarodni sporazumi – Pristojnosti Skupnosti in držav članic)	3
2009/C 82/05	Zadeva C-138/07: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 12. februarja 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hof van beroep te Antwerpen – Belgija) – Država Belgija proti N.V. Cobelfret (Direktiva 90/435/EGS – Člen 4(1) – Neposredni učinek – Nacionalna ureditev, katere cilj je odprava dvojnega obdavčenja distribuiranih dobičkov – Odbitek vsote prejetih dividend od davčne osnove matične družbe, le če je ta ustvarila obdavčljivi dobiček)	3
2009/C 82/06	Zadeva C-185/07: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 10. februarja 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe House of Lords – Združeno kraljestvo) – Allianz SpA, nekdanja Riunione Adriatica di Sicurtà SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA proti West Tankers Inc. (Priznavanje in izvrševanje tujih arbitražnih odločb – Uredba (ES) št. 44/2001 – Področje uporabe – Pristojnost sodišča države članice, da izda odredbo, v skladu s katero osebi prepove, da začne ali nadaljuje postopek pri sodišču v drugi državi članici, ker se s takim postopkom krši arbitražni sporazum – Newyorška konvencija)	4
2009/C 82/07	Zadeva C-339/07: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 12. februarja 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesgerichtshof – Nemčija) – Rechtsanwalt Christopher Seagon als Insolvenzverwalter über das Vermögen der Frick Teppichboden Supermärkte GmbH proti Deko Marty Belgium NV (Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Postopki zaradi insolventnosti – Pristojno sodišče)	4
2009/C 82/08	Zadeva C-466/07: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 12. februarja 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Landesarbeitsgericht Düsseldorf – Nemčija) – Dietmar Klarenberg proti Ferrotron Technologies GmbH (Socialna politika – Direktiva 2001/23/ES – Prenos podjetij – Ohranjanje pravic delavcev – Pojem „prenos“ – Pogodbeni prenos dela obrata na drugo podjetje – Organizacijska samostojnost po prenosu)	5
2009/C 82/09	Zadeva C-475/07: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 12. februarja 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Poljski (Neizpolnitev obveznosti države – Davek na električno energijo – Direktiva 2003/96/ES – Člen 21(5), prvi pododstavek – Nastanek obveznosti plačila davka)	5
2009/C 82/10	Zadeva C-515/07: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 12. februarja 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden Den Haag – Nizozemska) – Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie proti Staatssecretaris van Financiën (Šesta direktiva o DDV – Blago in storitve, uvrščene med poslovna sredstva podjetja, za namene obdavčljivih transakcij in za druge transakcije, ki niso obdavčljive – Pravica do takojšnjega in popolnega odbitka davka, obračunanega pri nakupu tega blaga in storitev)	6
2009/C 82/11	Zadeva C-67/08: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 12. februarja 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesfinanzhof – Nemčija) – Margarete Block proti Finanzamt Kaufbeuren (Prosti pretok kapitala – Člena 56 ES in 58 ES – Davek na dediščino – Nacionalna ureditev, ki ne dovoljuje vračunanja davka na dediščino, plačanega v drugi državi članici, v davek na dediščino, dolgovan v državi članici, v kateri je ob svoji smrti prebival lastnik premoženja, kadar so podedovano premoženje kapitalske terjatve – Dvojno obdavčevanje – Omejitev – Neobstoj)	6

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2009/C 82/12	Zadeva C-93/08: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 12. februarja 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākās tiesas Senāts – Republika Latvija) – Schenker SIA proti Valsts ieņēmumu dienests (Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Uredba (ES) št. 1383/2003 – Člen 11 – Poenostavljeni postopek odstopa blaga v uničenje – Predhodna določitev obstoja kršitve pravice intelektualne lastnine – Upravna sankcija)	7
2009/C 82/13	Zadeva C-224/08: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 10. februarja 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Francoski republiki (Neizpolnitev obveznosti države – Direktiva 2006/100/ES – Neizvršitev prenosa v predpisanem roku)	7
2009/C 82/14	Zadeva C-282/08: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 5. februarja 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg (Neizpolnitev obveznosti države – Direktiva 2005/29/ES – Nepoštene poslovne prakse – Neopravljen prenos v predpisanem roku)	8
2009/C 82/15	Zadeva C-293/08: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 5. februarja 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Finski (Neizpolnitev obveznosti države – Direktiva 2004/83/ES – Neizvršitev prenosa v predpisanem roku)	8
2009/C 82/16	Zadeva C-488/08 P: Pritožba, ki jo je vložil Matthias Rath 12. novembra 2008 zoper sklep Sodišča prve stopnje (sedmi senat) z dne 8. septembra 2008 v zadevi T-373/06, Matthias Rath proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)	9
2009/C 82/17	Zadeva C-489/08 P: Pritožba, ki jo je vložil Matthias Rath 12. novembra 2008 zoper sklep Sodišča prve stopnje (sedmi senat) z dne 8. septembra 2008 v zadevi T-374/06, Matthias Rath proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu	9
2009/C 82/18	Zadeva C-545/08: Tožba, vložena 4. decembra 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Poljski	10
2009/C 82/19	Zadeva C-559/08 P: Pritožba, ki jo je 9. februarja 2009 vložil Deepak Rajani (Dear!Net Online) zoper sodbo Sodišča prve stopnje (osmi senat), razglašeno 26. novembra 2008 v zadevi Deepak Rajani (T-100/06, Dear! Net Online) proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)	10
2009/C 82/20	Zadeva C-3/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 8. januarja 2009 vložilo Hof van Beroep te Gent (Belgija) – Erotic Center BVBA proti Belgische Staat	11
2009/C 82/21	Zadeva C-4/09 P: Pritožba, ki jo je vložil Gerasimos Potamianos 8. januarja 2009 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (sedmi senat), z dne 15. oktobra 2008 v zadevi T-160/04, Potamianos proti Komisiji	11
2009/C 82/22	Zadeva C-19/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberlandesgericht Wien (Avstrija) 15. januarja 2009 – Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH proti Silva Trade, SA	12
2009/C 82/23	Zadeva C-20/09: Tožba, vložena 15. januarja 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Portugalski republiki	12
2009/C 82/24	Zadeva C-22/09: Tožba, vložena 15. januarja 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg	13
2009/C 82/25	Zadeva C-25/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővarosi Bíróság (Madžarska) 19. januarja 2009 – Sió-Eckes Kft. proti Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve	13

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2009/C 82/26	Zadeva C-27/09 P: Pritožba, ki jo je Francoska republika 21. januarja 2009 vložila zoper sodbo Sodišča prve stopnje (sedmi senat), razglašeno 4. decembra 2008 v zadevi T-284/08, People's Mojahedin Organization of Iran proti Svetu Evropske unije	14
2009/C 82/27	Zadeva C-30/09: Tožba, vložena 22. januarja 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Portugalski republiki	15
2009/C 82/28	Zadeva C-31/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Bíróság (Republika Madžarska) 26. januarja 2009 – Nawras Bolbol proti Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal	15
2009/C 82/29	Zadeva C-35/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte suprema di cassazione (Italija) 28. januarja 2009 – Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate proti Paolu Speranzi	16
2009/C 82/30	Zadeva C-36/09 P: Pritožba, ki jo je vložila Transportes Evaristo Molina, S.A. 28. januarja 2009 zoper sklep, razglašen 14. novembra 2008 v zadevi T-45/08, Transportes Evaristo Molina, S.A. proti Komisiji Evropskih skupnosti	16
2009/C 82/31	Zadeva C-37/09: Tožba, vložena 28. januarja 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Portugalski republiki	17
2009/C 82/32	Zadeva C-38/09 P: Pritožba, ki jo je vložil Ralf Schröder 29. januarja 2009 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (sedmi senat), razglašeno 19. novembra 2008 v zadevi T-187/06, Ralf Schröder proti Uradu Skupnosti za rastlinske sorte	17
2009/C 82/33	Zadeva C-47/09: Tožba, vložena 2. februarja 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki	18
2009/C 82/34	Zadeva C-48/09 P: Pritožba, ki jo je vložila Lego Juris A/S 2. februarja 2009 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (osmi senat) z dne 12. novembra 2008 v zadevi Lego Juris A/S proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) UUNT, T-270/06, druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka pred Sodiščem prve stopnje, je Mega Brands, Inc.	19
2009/C 82/35	Zadeva C-50/09: Tožba, vložena 4. februarja 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Irski	19
2009/C 82/36	Zadeva C-51/09: Pritožba, ki jo je vložila Barbara Becker 3. februarja 2009 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (prvi senat), izdano 2. decembra 2008 v zadevi Harman International Industries, Inc. proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), T-212/07	20
2009/C 82/37	Zadeva C-54/09 P: Pritožba, ki jo je vložila Helenska republika 6. februarja 2009 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti senat), razglašeno 11. decembra 2008 v zadevi T-339/06, Helenska republika proti Komisiji Evropskih skupnosti	21
2009/C 82/38	Zadeva C-68/09 P: Pritožba, ki jo je vložil Georgios Karatzoglou 16. februarja 2009 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (prvi senat), razglašeno 2. decembra 2008 v zadevi T-471/04, Georgios Karatzoglou proti Evropski agenciji za obnovo (EAO)	21
2009/C 82/39	Zadeva C-69/09 P: Pritožba, ki so jo vložile Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl, Magan Italia Srl 14. februarja 2009 zoper sklep Sodišča prve stopnje (šesti senat) z dne 26. novembra 2008 v zadevi T-393/06, Makhteshim-Agan Holding BV in drugi proti Komisiji	22

Sodišče prve stopnje

2009/C 82/40	Zadeva T-265/06: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. februarja 2009 – Lee/DE proti UUNT – Cooperativa italiana di ristorazione (PIAZZA del SOLE) („Znamka Skupnosti – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Skupnosti PIAZZA del SOLE – Prejšnji nacionalni in mednarodni znamki PIAZZA in PIAZZA D'ORO – Relativni razlog za zavrnitev – Neobstoj verjetnosti zmede – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 – Nepodobnost znakov“) 23	23
2009/C 82/41	Združene zadeve od T-359/07 P do T-361/07 P: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 20. februarja 2009 – Komisija proti Bertolote in drugim (Pritožba – Javni uslužbenci – Pogodbeni uslužbenci UIB – Nekdanji delavci po belgijskem pravu – Sprememba ureditve, ki se uporabi – Odločbe Komisije o osebnih prejemkih – Enako obravnavanje) 23	23
2009/C 82/42	Zadeva T-229/07: Sklep Sodišča prve stopnje z dne 13. februarja 2009 – Vitro Corporativo proti UUNT – Vallon (v) („Znamka Skupnosti – Ugovor – Umik ugovora – Ustavitev postopka“) 24	24
2009/C 82/43	Zadeva T-126/08: Sklep Sodišča prve stopnje z dne 10. februarja 2009 – Okalux proti UUNT – Ondex (ONDACELL) („Znamka Skupnosti – Postopek z ugovorom – Neplačilo pristojbine za ugovor – Odločba o tem, da se šteje, da ugovor ni bil vložen – Tožba, ki je očitno povsem pravno neutemeljena“) 24	24
2009/C 82/44	Zadeva T-352/08 R: Sklep predsednika Sodišča prve stopnje z dne 23. januarja 2009 – Pannon Hőerőmű proti Komisiji Evropskih skupnosti („Izdaja začasne odredbe – Državne pomoči – Odločba Komisije, s katero je bilo ugotovljeno, da so pomoči, ki jih je Madžarska nekaterim proizvajalcem energije dodelila v obliki sklenitve pogodb o nakupu elektrike, nezdružljive s skupnim trgov – Predlog za odložitev izvršitve – Neobstoj nujnosti – Tehtanje interesov“) 25	25
2009/C 82/45	Zadeva T-511/08 R: Sklep predsednika Sodišča prve stopnje z dne 23. januarja 2009 – Unity OSG FZE proti Svetu in EUPOL Afghanistan („Izdaja začasne odredbe – Javna naročila – Zavrnitev ponudbe – Predlog za odložitev izvršitve – Izguba možnosti – Neobstoj nujnosti“) 25	25
2009/C 82/46	Zadeva T-442/08: Tožba, vložena 3. oktobra 2008 – CISAC proti Komisiji 25	25
2009/C 82/47	Zadeva T-591/08: Tožba, vložena 29. decembra 2008 – Evropaiki Dynamiki proti Komisiji 26	26
2009/C 82/48	Zadeva T-8/09: Tožba, vložena 6. januarja 2009 – Dredging International in Ondernemingen Jan de Nul proti EMSA 27	27
2009/C 82/49	Zadeva T-17/09: Tožba, vložena 9. januarja 2009 – Evropaiki Dynamiki proti Komisiji 27	27
2009/C 82/50	Zadeva T-27/09: Tožba, vložena 19. januarja 2009 – Stella Kunststofftechnik proti UUNT – Stella Pack (Stella) 28	28
2009/C 82/51	Zadeva T-28/09: Tožba, vložena 21. januarja 2009 – Park proti UUNT – Bae (PINE TREE) 29	29
2009/C 82/52	Zadeva T-30/09: Tožba, vložena 21. januarja 2009 – Engelhorn proti UUNT – The Outdoor Group (peerstorm) 29	29

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2009/C 82/53	Zadeva T-33/09: Tožba, vložena 26. januarja 2009 – Portugalska republika proti Komisiji	30
2009/C 82/54	Zadeva T-36/09: Tožba, vložena 23. januarja 2009 – dm drogerie markt proti UUNT – Distribuciones Mylar (dm)	30
2009/C 82/55	Zadeva T-40/09: Tožba, vložena 26. januarja 2009 – Advance Magazine Publishers proti UUNT – Selecciones Americanas (VOGUE CAFÉ)	31
2009/C 82/56	Zadeva T-41/09: Tožba, vložena 27. januarja 2009 – Hipp & Co proti UUNT – Nestlé (Bebio)	32
2009/C 82/57	Zadeva T-51/09: Tožba, vložena 9. februarja 2009 – Komisija proti Antiche Terre	32
2009/C 82/58	Zadeva T-52/09: Tožba, vložena 11. februarja 2009 – Nycomed Danmark proti EMEA	33
2009/C 82/59	Zadeva T-58/09: Tožba, vložena 11. februarja 2009 – Schemaventotto proti Komisiji	34
2009/C 82/60	Zadeva T-344/02: Sklep Sodišča prve stopnje z dne 6. februar 2009 – Air One proti Komisiji	35
2009/C 82/61	Zadeva T-4/08: Sklep Sodišča prve stopnje z dne 29. januarja 2009 – EMSA proti Portugalski	35

Sodišče za uslužbence Evropske unije

2009/C 82/62	Zadeva F-38/08: Sodba Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 17. februarja 2009 – Liotti proti Komisiji (Javni uslužbenci – Uradniki – Ocenjevanje – Poročilo o kariernem napredovanju – Vmesno vrednotenje za leto 2006 – Ocenjevalna pravila, ki jih uporabljajo ocenjevalci)	36
2009/C 82/63	Zadeva F-51/08: Sodba Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 17. februarja 2009 – Stols proti Svetu (Javni uslužbenci – Uradniki – Napredovanje – Napredovalno obdobje 2007 – Primerjalna preučitev sposobnosti kandidatov – Napaka pri presoji)	36
2009/C 82/64	Zadeva F-40/08: Sklep Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 3. februarja 2009 – Carvalhal Garcia proti Svetu (Javni uslužbenci – Nekdanji uradniki – Nadomestilo – Dodatek za šolanje – Zavrnitev dodelitve – Prepozno vložena tožba – Očitna nedopustnost)	36
2009/C 82/65	Zadeva F-9/09: Tožba, vložena 6. februarja 2009 – Vicente Carbajosa in drugi proti Komisiji	37
2009/C 82/66	Zadeva F-10/09: Tožba, vložena 3. februarja 2009 – Moschonaki proti Evropski fundaciji za izboljšanje življenjskih in delovnih razmer	37

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ IN ORGANOV EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE

*(2009/C 82/01)***Zadnja objava Sodišča Evropskih skupnosti v Uradnem listu Evropske unije**

UL C 69, 21.3.2009

Prejšnje objave

UL C 55, 7.3.2009

UL C 44, 21.2.2009

UL C 32, 7.2.2009

UL C 19, 24.1.2009

UL C 6, 10.1.2009

UL C 327, 20.12.2008

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 10. februarja 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki

(Zadeva C-110/05) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Člen 28 ES — Pojem „ukrepi z enakim učinkom, kot ga imajo količinske omejitve pri uvozu“ — Prepoved, da mopedi, motorna kolesa, trikolesa in štirikolesa vlečejo priklopnik na ozemlju države članice — Varnost v cestnem prometu — Dostop do trga — Ovira — Sorazmernost)

(2009/C 82/02)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: D. Recchia in F. Amato, zastopnika)

Tožena stranka: Italijanska republika (zastopnika: I.M. Braguglia, zastopnik, in M. Fiorilli, avvocato dello Stato)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev člena 28 ES – Nacionalna zakonodaja, ki prepoveduje, da bi motorna vozila – z izjemo traktorjev – vlekla priklopnik

Izrek

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Komisiji Evropskih skupnosti se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 115, 14.5.2005.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 10. februarja 2009 – Irska proti Evropskemu parlamentu, Svetu Evropske unije

(Zadeva C-301/06) ⁽¹⁾

(Ničnostna tožba — Direktiva 2006/24/ES — Hramba podatkov, pridobljenih ali obdelanih v okviru zagotavljanja elektronskih komunikacijskih storitev — Izbira pravne podlage)

(2009/C 82/03)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Irska (zastopniki: D. O'Hagan, E. Fitzsimons, D. Barniville in A. Collins, SC)

Intervenientka v podporo tožeče stranke: Slovaška republika (zastopnik: J. Čorba, zastopnik)

Toženi stranki: Evropski parlament (zastopniki: H. Duintjer Tebbens, M. Dean in A. Auersperger Matić, zastopniki), Svet Evropske unije (zastopniki: J.-C. Piris, J. Schutte in S. Kyriakopoulou, zastopniki)

Intervenienti v podporo toženih strank: Kraljevina Španija (zastopnika: M. A. Sampol Pucurull in J. Rodríguez Cárcamo, zastopnika), Kraljevina Nizozemska (zastopnika: C. ten Dam in C. Wissels, zastopnika), Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: C. Docksey, R. Troosters in C. O'Reilly, zastopniki), Evropski nadzornik za varstvo podatkov (zastopnik: M. H. Hijmans, zastopnik)

Predmet

Razglasitev ničnosti Direktive 2006/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o hrambi podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ali javnih komunikacijskih omrežij, in spremembi Direktive 2002/58/ES (UL L 105, str. 54) – Izbira pravne podlage

Izrek

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Irski se naloži plačilo stroškov.
- 3) Kraljevina Španija, Kraljevina Nizozemska, Slovaška republika, Komisija Evropskih skupnosti in evropski nadzornik za varstvo podatkov nosijo svoje stroške.

(¹) UL C 237, 30.9.2006.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 12. februarja 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki

(Zadeva C-45/07) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Členi 10 ES, 71 ES in 80 (2) ES — Pomorska varnost — Nadzor ladij in pristanišč — Mednarodni sporazumi — Pristojnosti Skupnosti in držav članic)

(2009/C 82/04)

Jezik postopka: grščina

Stranke

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: K. Simonsson, M. Konstantinidis, F. Hoffmeister in I. Zervas, zastopniki)

Tožena stranka: Helenska republika (zastopnici: A. Samoni-Rantou in S. Chala, zastopnici)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopnika: I. Rao, zastopnica, skupaj z D. Andersonom, QC)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 10, 71 in 80(2) Pogodbe ES – Predložitev predloga na področju, ki spada v izključno zunanjo pristojnost Skupnosti, mednarodni organizaciji – Pomorska varnost – Predlog za nadzor skladnosti ladij in pristanišč z zahtevami iz poglavja XI-2 Konvencije SOLAS in Kodeksa ISPS

Izrek

- 1) Helenska republika s tem, da je Mednarodni pomorski organizaciji (IMO) predložila predlog (MSC 80/5/11) za nadzor skladnosti ladij in pristanišč z zahtevami iz poglavja XI-2 Mednarodne konvencije o varstvu človeškega življenja na morju, ki je bila sprejeta v Londonu 1. novembra 1974, in Mednarodnega kodeksa o zaščiti

ladij in pristanišč, ni izpolnila svojih obveznosti iz členov 10 ES, 71 ES in 80(2) ES.

- 2) Helenski republiki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 82, 14.4.2007.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 12. februarja 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hof van beroep te Antwerpen – Belgija) – Država Belgija proti N.V. Cobelfret

(Zadeva C-138/07) (¹)

(Direktiva 90/435/EGS — Člen 4(1) — Neposredni učinek — Nacionalna ureditev, katere cilj je odprava dvojnega obdavčenja distribuiranih dobičkov — Odbitek vsote prejetih dividend od davčne osnove matične družbe, le če je ta ustvarila obdavčljivi dobiček)

(2009/C 82/05)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hof van beroep te Antwerpen

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Država Belgija

Tožena stranka: N.V. Cobelfret

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Hof van beroep te Antwerpen – Razlaga člena 4 Direktive Sveta 90/435/EGS z dne 23. julija 1990 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic (UL L 225, str. 6) – Nacionalne določbe, ki določajo odpravo dvojnega obdavčenja razdeljenih dobičkov – Pogoji

Izrek

Glede na navedeno je na postavljeno vprašanje treba odgovoriti, da je člen 4(1), prva alineja, Direktive Sveta št. 90/435/EGS z dne 23. julija 1990 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic, treba razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, kot je ta v zadevi o glavni stvari, ki določa, da so dividende, ki jih prejme matična družba, vključene v njeno davčno osnovo, da se pozneje znesek teh dividend lahko odbije v višini 95 %, če je za zadevno davčno obdobje poslovni izid po odbitku drugih dobičkov, oproščenih plačila davka, še vedno pozitiven.

Člen 4(1), prva alinea, Direktive 90/435 je nepogojen in dovolj natančen, da se je nanj mogoče sklicevati pred nacionalnimi sodišči.

(¹) UL C 107, 26.4.2008.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 10. februarja 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe House of Lords – Združeno kraljestvo) – Allianz SpA, nekdanja Riunione Adriatica di Sicurta SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA proti West Tankers Inc.

(Zadeva C-185/07) (¹)

(Priznavanje in izvrševanje tujih arbitražnih odločb — Uredba (ES) št. 44/2001 — Področje uporabe — Pristojnost sodišča države članice, da izda odredbo, v skladu s katero osebi prepove, da začne ali nadaljuje postopek pri sodišču v drugi državi članici, ker se s takim postopkom krši arbitražni sporazum — Newyorška konvencija)

(2009/C 82/06)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

House of Lords

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Allianz SpA, nekdanja Riunione Adriatica di Sicurta SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA

Tožena stranka: West Tankers Inc.

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – House of Lords – Razlaga Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 2001, L 12, str. 1) – Pristojnost sodišča države članice, da stranki odredi, naj ne začne ali naj ustavi sodni postopek v drugi državi članici, ker se s takim postopkom krši arbitražni sporazum.

Izrek

Z Uredbo Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in

gospodarskih zadevah ni združljivo, da sodišče države članice izda odredbo, s katero osebi prepove, da začne ali nadaljuje postopek pred sodiščem v drugi državi članici, ker se s takim postopkom krši arbitražni sporazum.

(¹) UL C 155, 7.7.2007.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 12. februarja 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesgerichtshof – Nemčija) – Rechtsanwalt Christopher Seagon als Insolvenzverwalter über das Vermögen der Frick Teppichboden Supermärkte GmbH proti Deko Marty Belgium NV

(Zadeva C-339/07) (¹)

(Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Postopki zaradi insolventnosti — Pristojno sodišče)

(2009/C 82/07)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Christopher Seagon als Insolvenzverwalter über das Vermögen der Frick Teppichboden Supermärkte GmbH

Tožena stranka: Deko Marty Belgium NV

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Bundesgerichtshof – Razlaga člena 3(1) Uredbe Sveta (ES) št. 1346/2000 z dne 29. maja 2000 o postopkih v primeru insolventnosti (UL L 160, str. 1) in člena 1(2)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 2001, L 12, str. 1) – Pristojnost sodišča države članice, kjer je središče dolžnikovih glavnih interesov za odločanje, ki se neposredno nanaša na stečajni postopek in je z njim tesno povezano – Tožba (Insolvenzanfechtungsklage) za vračilo dolžnikovega plačila družbi, ki ima statutarni sedež v drugi državi članici

Izrek

Člen 3(1) Uredbe Sveta (ES) št. 1346/2000 z dne 29. maja 2000 o postopkih v primeru insolventnosti je treba razlagati tako, da so sodišča države članice, na območju katere je bil uveden postopek zaradi insolventnosti, pristojna za odločanje o tožbi za izpodbijanje pravnih dejanj v primeru insolventnosti zoper toženo stranko, ki ima statutarni sedež v drugi državi članici.

(¹) UL C 269, 10.11.2007.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 12. februarja 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Landesarbeitsgericht Düsseldorf – Nemčija) – Dietmar Klarenberg proti Ferrotron Technologies GmbH

(Zadeva C-466/07) (¹)

(Socialna politika — Direktiva 2001/23/ES — Prenos podjetij — Ohranjanje pravic delavcev — Pojem „prenos“ — Pogodbeni prenos dela obrata na drugo podjetje — Organizacijska samostojnost po prenosu)

(2009/C 82/08)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landesarbeitsgericht Düsseldorf

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Dietmar Klarenberg

Tožena stranka: Ferrotron Technologies GmbH

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Landesarbeitsgericht Düsseldorf – Razlaga člena 1(1)(a) in (b) Direktive Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov (UL L 82, str. 16) – Uporaba Direktive 2001/23/ES za pogodbeni prenos dela obrata na drugo podjetje, ki v svojo organizacijsko strukturo vključi preneseni del obrata, pri tem pa ne ohrani njegove organizacijske samostojnosti – Pojem „prenosa“ v smislu Direktive 2001/23/ES

Izrek

Člen 1(1)(a) in (b) Direktive Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem

pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov je treba razlagati tako, da se lahko uporablja tudi takrat, kadar preneseni del podjetja ali obrata ne ohrani svoje samostojnosti na organizacijski ravni, če se ohrani funkcionalna povezava med različnimi prenesenimi proizvodnimi dejavniki in če ta omogoča pridobitelju, da uporablja te dejavnike za opravljanje enake ali podobne gospodarske dejavnosti, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.

(¹) UL C 8, 8.12.2008.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 12. februarja 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Poljski

(Zadeva C-475/07) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Davek na električno energijo — Direktiva 2003/96/ES — Člen 21(5), prvi pododstavek — Nastanek obveznosti plačila davka)

(2009/C 82/09)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: W. Mölls in K. Herrmann, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Poljska (zastopniki: T. Kozek, M. Dowgielewicz, M. Jarosz in A. Rutkowska, zastopniki)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje ukrepov, potrebnih za uskladitev s členom 21(5) Direktive Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije (Besedilo velja za EGP) (UL L 283, str. 51) – Nastanek obveznosti plačila davka na električno energijo

Izrek

1) Republika Poljska, s tem da – glede na nastanek obveznosti plačila davka na električno energijo – do 1. januarja 2006 ni uskladila svojega sistema obdavčitve električne energije z zahtevami iz člena 21(5), prvi pododstavek, Direktive Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije, kot je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2004/74/ES z dne 29. aprila 2004, ni izpolnila obveznosti iz te direktive.

2) Republiki Poljski se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 22, 26.1.2008.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 12. februarja 2009
(predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der
Nederlanden Den Haag – Nizozemska) – Vereniging
Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie proti Staatsse-
cretaris van Financiën

(Zadeva C-515/07) (¹)

*(Šesta direktiva o DDV — Blago in storitve, uvrščene med
poslovna sredstva podjetja, za namene obdavčljivih transakcij
in za druge transakcije, ki niso obdavčljive — Pravica do
takojšnjega in popolnega odbitka davka, obračunanega pri
nakupu tega blaga in storitev)*

(2009/C 82/10)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden Den Haag

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Orga-
nisatie

Tožena stranka: Staatssecretaris van Financiën

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Hoge Raad der Neder-
landen Den Haag – Razlaga členov 6(2) in 17(1)(2) in (6) Šeste
direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje
držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na
dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS)
(UL L 145, str. 1) – Blago in storitve (ne le investicijsko blago,
ki se deloma uporablja za namene dejavnosti in deloma v
zasebne namene) – Celotna vključitev med poslovna sredstva
davčnega zavezanca – Možnost takojšnjega in celotnega odbitka
davka namenjenega nakupu tega blaga in storitev.

Izrek

Člena 6(2)(a) in 17(2) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o
usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni

sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/
EGS) je treba razlagati tako, da se ne nanašata na uporabo blaga in
storitev, ki so del poslovnih sredstev podjetja, za transakcije, ki niso
obdavčljive transakcije davčnega zavezanca, pri čemer pa DDV, ki je
dolgovan zaradi pridobitve tega blaga in teh storitev v zvezi s temi
transakcijami, ni odbiten.

(¹) UL C 22, 26.1.2008.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 12. februarja 2009
(predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesfinanzhof –
Nemčija) – Margarete Block proti Finanzamt Kaufbeuren

(Zadeva C-67/08) (¹)

*(Prosti pretok kapitala — Člena 56 ES in 58 ES — Davek na
dediščino — Nacionalna ureditev, ki ne dovoljuje vračunanja
davka na dediščino, plačanega v drugi državi članici, v davek
na dediščino, dolgovan v državi članici, v kateri je ob svoji
smrti prebival lastnik premoženja, kadar so podedovano
premoženje kapitalске terjatve — Dvojno obdavčevanje —
Omejitev — Neobstoj)*

(2009/C 82/11)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Margarete Block

Tožena stranka: Finanzamt Kaufbeuren

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Bundesfinanzhof
(Nemčija) – Razlaga členov 56(1), 58(1)(a) in (3) Pogodbe ES –
Nacionalna zakonodaja v zvezi z davkom na dediščino – Dvojno
obdavčevanje, ki je posledica nemožnosti vračunanja davka, ki je
bil plačan v drugi državi članici, v nacionalni davek, kadar
podedovano premoženje, ki se nahaja v tej drugi državi članici,
tvorijo predvsem dobroimetja pri bankah

Izrek

Člena 56 ES in 58 ES je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta ureditvi države članice, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki – kar zadeva izračun davka na dediščino, ki ga dolguje dedič s prebivališčem v tej državi članici za kapitalske terjatve do finančne institucije, ki se nahaja v drugi državi članici, za primer, ko je oseba, po kateri je uvedeno dedovanje, ob smrti prebivala v prvi državi članici – ne določa vračunanja davka na dediščino, ki je bil plačan v drugi državi članici, v davek na dediščino, ki ga dolguje v prvi.

(¹) UL C 107, 26.4.2008.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 12. februarja 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākās tiesas Senāts – Republika Latvija) – Schenker SIA proti Valsts ieņēmumu dienests

(Zadeva C-93/08) (¹)

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Uredba (ES) št. 1383/2003 — Člen 11 — Poenostavljeni postopek odstopa blaga v uničenje — Predhodna določitev obstoja kršitve pravice intelektualne lastnine — Upravna sankcija)

(2009/C 82/12)

Jezik postopka: letonščina

Predložitevno sodišče

Augstākās tiesas Senāts

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Schenker SIA

Tožena stranka: Valsts ieņēmumu dienests

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Augstākās tiesas Senāts – Razlaga člena 11 Uredbe Sveta 1383/2003 z dne 22. julija 2003 o carinskem ukrepanju zoper blago, glede katerega obstaja sum, da krši določene pravice intelektualne lastnine, in o ukrepih, ki jih je treba sprejeti zoper blago, glede katerega je ugotovljeno, da je kršilo take pravice (UL L 196, str. 7) – Poenostavljeni postopek opustitve blaga z namenom uničenja brez predhodne ugotovitve ali je prišlo do kršenja pravice intelektualne lastnine v skladu z zakonodajo – Nacionalna zakonodaja, ki določa naložitev upravne kazni, če prijavljeno blago krši pravice intelektualne lastnine.

Izrek

Začetek poenostavljenega postopka iz člena 11 Uredbe sveta (ES) št. 1383/2003 z dne 22. julija 2003 o carinskem ukrepanju zoper

blago, glede katerega obstaja sum, da so z njim kršene nekatere pravice intelektualne lastnine, in o ukrepih, ki jih je treba sprejeti zoper blago, glede katerega je ugotovljeno, da so se z njim kršile take pravice, ob soglasju imetnika pravice intelektualne lastnine in uvoznika, pristojnim carinskim organom ne odvzame pravice, da odgovornim pri uvozu takega blaga na carinsko območje Skupnosti naložijo „sankcijo“ v smislu člena 18 te uredbe, kot je upravna globa.

(¹) UL C 128, 24.5.2008.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 10. februarja 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Francoski republiki

(Zadeva C-224/08) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2006/100/ES — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku)

(2009/C 82/13)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: C. Huvelin, V. Peere in H. Støvlbæk, zastopniki)

Tožena stranka: Francoska republika (zastopnika: G. de Bergues in B. Messmer, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje ali neposredovanje ukrepov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Sveta 2006/100/ES z dne 20. novembra 2006 o prilagoditvi nekaterih direktiv na področju prostega gibanja oseb zaradi pristopa Bolgarije in Romunije, v določenem roku (UL L 363, str. 141)

Izrek

1) Francoska republika s tem, da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Sveta 2006/100/ES z dne 20. novembra 2006 o prilagoditvah nekaterih direktiv na področju prostega gibanja oseb zaradi pristopa Bolgarije in Romunije, ni izpolnila obveznosti iz člena 2 te direktive

2) Francoski republiki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 171, 5.7.2008.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 5. februarja 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg(Zadeva C-282/08) ⁽¹⁾**(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2005/29/ES — Nepoštena poslovne prakse — Neoprvljen prenos v predpisnem roku)**

(2009/C 82/14)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: W. Roels in W. Wils, zastopnika)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg (zastopnik: C. Schiltz, zastopnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje oziroma nesporočitev, v predpisnem roku, določb, potrebnih za uskladitev z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) (UL L 149, str. 22)

Izrek

- 1) Veliko vojvodstvo Luksemburg s tem, da v predpisnem roku ni sprejelo zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah), ni izpolnilo obveznosti iz te direktive.
- 2) Velikemu vojvodstvu Luksemburg se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 209, 15.8.2008.**Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 5. februarja 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Finski**(Zadeva C-293/08) ⁽¹⁾**(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2004/83/ES — Neizvršitev prenosa v predpisnem roku)**

(2009/C 82/15)

Jezik postopka: finščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: M. Condou-Durande in I. Koskinen, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Finska (zastopnik: J. Heliskoski, zastopnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje določb v predvidenem roku, ki so potrebne za uskladitev z Direktivo Sveta 2004/83/ES z dne 29. aprila 2004 o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito, in o vsebini te zaščite (UL L 304, str. 12)

Izrek

1. Republika Finska s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Sveta 2004/83/ES z dne 29. aprila 2004 o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito, in o vsebini te zaščite, ni izpolnila svojih obveznosti iz te direktive.
2. Republiki Finski se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 223, 30.8.2008.

Pritožba, ki jo je vložil Matthias Rath 12. novembra 2008 zoper sklep Sodišča prve stopnje (sedmi senat) z dne 8. septembra 2008 v zadevi T-373/06, Matthias Rath proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-488/08 P)

(2009/C 82/16)

Jezik postopka: nemščina

Pritožba, ki jo je vložil Matthias Rath 12. novembra 2008 zoper sklep Sodišča prve stopnje (sedmi senat) z dne 8. septembra 2008 v zadevi T-374/06, Matthias Rath proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu

(Zadeva C-489/08 P)

(2009/C 82/17)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnik: Matthias Rath (zastopniki: S. Ziegler, C. Kleiner in F. Dehn, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi pritožnika

- Odločitev sedmega senata Sodišča prve stopnje z dne 8. septembra 2008 v zadevi T-373/06 naj se razveljavi;
- ugotovi naj se predlogom, podanim na prvi stopnji;
- plačilo stroškov naj se naloži Uradu za usklajevanje na notranjem trgu in intervenientu.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Sodišče prve stopnje naj bi z zadevnim sklepom potrdilo odločbo prvega odbora za pritožbe, v skladu s katero naj bi v zvezi s prehranskimi dopolnili in dietetskimi snovmi za nemedicinsko uporabo obstajala verjetnost zmede med besedno znamko „EPICAN“, ki jo je prijavil pritožnik, in prejšnjo besedno znamko Skupnosti „EPIGRAN“.

Pritožnik opira svojo pritožbo na kršitev člena 8(1), točka b, Uredbe št. 40/94. Sodišče naj bi presojlo o podobnosti izdelka in znaka oprlo na napačna dejstva. Če bi Sodišče dejstva pravilno presodilo, bi moralo priti do sklepa, da med nasproti stoječima znakoma ni verjetnosti zmede. To naj bi še posebej veljalo, ker – kot je Sodišče prve stopnje pravilno ugotovilo – naj bi potrošnik posebno pozornost dajal blagu, ki je predmet spora.

Stranki

Pritožnik: Matthias Rath (zastopniki: S. Ziegler, C. Kleiner in F. Dehn, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi pritožnika

- Razveljavi naj se odločitev sedmega senata Sodišča prve stopnje z dne 8. septembra 2008 v zadevi T-374/06;
- ugotovi naj se predlogom, podanim na prvi stopnji;
- stroške postopka naj se naloži Uradu za usklajevanje na notranjem trgu in intervenientu.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Sodišče prve stopnje naj bi z zadevnim sklepom potrdilo odločbo prvega odbora za pritožbe, v skladu s katero naj bi v zvezi s prehranskimi dopolnili in dietetskimi snovmi za nemedicinsko uporabo obstajala verjetnost zmede med besedno znamko „EPICAN“, ki jo je prijavil pritožnik, in prejšnjo besedno znamko Skupnosti „EPIGRAN FORTE“.

Pritožnik opira svojo pritožbo na kršitev člena 8(1), točka b, Uredbe št. 40/94. Sodišče naj bi presojlo podobnosti izdelka in znaka oprlo na napačna dejstva. Če bi Sodišče dejstva pravilno presodilo, bi moralo priti do sklepa, da med nasproti stoječima znakoma ni verjetnosti zmede. To naj bi še posebej veljalo, ker – kot je Sodišče prve stopnje pravilno ugotovilo – naj bi potrošnik posebno pozornost dajal blagu, ki je predmet spora.

Tožba, vložena 4. decembra 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Poljski

(Zadeva C-545/08)

(2009/C 82/18)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: A. Nijenhuis in K. Mojzesowicz, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Poljska

Predlogi tožeče stranke:

- Ugotovi naj se, da Republika Poljska, s tem da je uredila maloprodajne tarife za storitve širokopasovnega dostopa brez predhodne analize trga, ni izpolnila obveznosti iz členov 16 in 17 Direktive 2002/22/ES ⁽¹⁾ v povezavi s členoma 16 in 27 Direktive 2002/21/ES ⁽²⁾;
- Republiki Poljski naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Republika Poljska s tem, da je uredila maloprodajne tarife za storitve širokopasovnega dostopa brez predhodne analize trga, ni izpolnila obveznosti iz členov 16 in 17 Direktive 2002/22/ES v povezavi s členoma 16 in 27 Direktive 2002/21/ES.

Prvič, obveznosti, ki jih je družbi Telekomunikacija Polska dve leti po začetku veljavnosti upoštevni predpisov Skupnosti na Poljskem naložil direktor Urzędu Komunikacji Elektronicznej, torej obveza, naj družba nacionalnemu regulativnemu organu v potrditev predloži določitev maloprodajnih tarif za storitve širokopasovnega dostopa, in zahteva, da se tarife določijo na osnovi stroškov opravljanja storitev, pomenita novi obveznosti in ne ohranitev v veljavnosti obstoječih obveznosti.

Drugič, Komisija meni, da se regulativne obveznosti v zvezi z maloprodajnimi cenami za širokopasovni dostop, ki jih je na družbo Telekomunikacija Polska naložil direktor Urzędu Komunikacji Elektronicznej, ne morejo šteti za prehodni ukrep v smislu člena 27 okvirne direktive, saj se člen 17 Direktive 98/10/ES, ki je naveden v členu 27, nanaša izključno na tarife za uporabo stacionarnega javnega telefonskega omrežja in storitev stacionarne javne telefonije.

⁽¹⁾ Direktiva 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) (UL L 108, 24.4.2002, str. 51).

⁽²⁾ Direktiva 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva) (UL L 108, 24.4.2002, str. 33)

Pritožba, ki jo je 9. februarja 2009 vložil Deepak Rajani (Dear!Net Online) zoper sodbo Sodišča prve stopnje (osmi senat), razglašeno 26. novembra 2008 v zadevi Deepak Rajani (T-100/06, Dear! Net Online) proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-559/08 P)

(2009/C 82/19)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Deepak Rajani (Dear!Net Online) (zastopnik: A. Kockläuner, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Artoz-Papier AG

Predloga pritožnika

- Sodba Sodišča prve stopnje z dne 26. novembra 2008 v zadevi T-100/06 naj se v celoti razveljavi.
- UUNT naj se naloži plačilo stroškov postopka pred Sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik trdi, da bi bilo treba izpodbijano sodbo razveljaviti zaradi naslednjih pritožbenih razlogov:

- Sodišče prve stopnje je z zavrnitvijo prvega tožbenega razloga napačno razlagalo člen 43(2) in (3) Uredbe o blagovni znamki Skupnosti (UBZS) v povezavi s členom 4 (1) Madridskega sporazuma;
- Sodišče prve stopnje je z zavrnitvijo prvega tožbenega razloga kršilo člen 6 Pogodbe o Evropski uniji (prečiščena različica) in člen 6 v povezavi s členom 14 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svobod (EKČP);
- Sodišče prve stopnje je z zavrnitvijo prvega tožbenega razloga kršilo člen 10 Direktive (EGS) 89/104 ⁽¹⁾ v povezavi s členom 1 Direktive (EGS) 89/104;
- Sodišče prve stopnje je z zavrnitvijo drugega tožbenega razloga kršilo člen 79 UBZS, ker ni upoštevalo, da je nasprotna stranka ravnala v slabi veri;
- Sodišče prve stopnje je z zavrnitvijo drugega tožbenega razloga kršilo člen 8(1)(b) UBZS, ker je napačno menilo, da bi zadevni znamki lahko povzročili zmedo;
- Sodišče prve stopnje je z zavrnitvijo drugega tožbenega razloga kršilo člen 135(4) Poslovnika Sodišča prve stopnje, ker ni upoštevalo pomožnih dokazov, ki so mu bili predloženi kot priloge k tožbi;

- Sodišče prve stopnje je z zavrnitvijo drugega tožbenega razloga kršilo člena 49 in 50 v povezavi s členom 220 Pogodbe o Evropski uniji (prečiščena različica);
- Sodišče prve stopnje z zavrnitvijo drugega tožbenega razloga ni upoštevalo, da je UUNT zlorabil svoja pooblastila.

(¹) Prva direktiva Sveta 89/104/EGS z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL L 40, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 8. januarja 2009 vložilo Hof van Beroep te Gent (Belgija) – Erotic Center BVBA proti Belgische Staat

(Zadeva C-3/09)

(2009/C 82/20)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hof van Beroep te Gent

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Erotic Center BVBA

Tožena stranka: Belgische Staat

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba kabino, ki se jo da zakleniti in v kateri je prostora le za eno osebo in v kateri lahko ta oseba na televizijskem zaslonu gleda filme proti plačilu, pri čemer ta oseba sama prične filmsko predvajanje z vstavitvijo kovancev in lahko izbira med različnimi filmi ter lahko v času, za katerega plača, neprestano spreminja izbiro predvajanega filma, obravnavati kot „kino“ v smislu Šeste direktive Sveta št. 77/388/EEG (¹) z dne 17. maja 1977 o DDV, priloga H, kategorija 7 (sedaj: priloga III, št. 7 Direktive Sveta 2006/112/ES (²) z dne 28. novembra 2006)?

(¹) Direktiva o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1).

(²) Direktiva o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1).

Pritožba, ki jo je vložil Gerasimos Potamianos 8. januarja 2009 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (sedmi senat), z dne 15. oktobra 2008 v zadevi T-160/04, Potamianos proti Komisiji

(Zadeva C-4/09 P)

(2009/C 82/21)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnik: Gerasimos Potamianos (zastopniki: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis in E. Marchal, odvetniki)

Druška stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi pritožnika:

- V celoti naj se razveljavi sodba Sodišča prve stopnje (sedmi senat) z dne 15. oktobra 2008 v zadevi T-160/04 (Potamianos proti Komisiji), s katero je Sodišče prve stopnje v celoti zavrnilo njegovo tožbo z dne 26. aprila 2004 zoper odločbo organa, pooblaščenega za sklepanje pogodb (OPSP), da se njegova pogodba začasnega uslužbenca ne podaljša;
- odločba OPSP, da se njegova pogodba začasnega uslužbenca ne podaljša, naj se razglasi za nično;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka na obeh stopnjah.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik s pritožbo uveljavlja 4 pritožbene razloge.

S prvim pritožbenim razlogom uveljavlja nepravilnost razlage Sodišča prve stopnje, da temelji nepodaljšanje njegove pogodbe začasnega uslužbenca na razlogih, povezanih z interesom službe. Pritožnikovi predpostavljani naj bi namreč večkrat zahtevali podaljšanje njegove pogodbe. Iz objektivnih, upoštevanih in skladnih podatkov naj bi nasprotno izhajalo, da je bila edina podlaga za zadevno odločbo o nepodalžanju pogodbe uporaba pravila o preprečevanju kopičenja, ki trajanje zaposlitve začasnih uslužbencev omejuje na največ šest let.

Z drugim pritožbenim razlogom pritožnik navaja, da je Sodišče prve stopnje nepravilno uporabilo pravo, ker je menilo, da za zadevno zaposlitev ni vložil prijave, čeprav je pravočasno predlagal podaljšanje svoje pogodbe in svoj predlog večkrat ponovil, celo po objavi prostega delovnega mesta.

S tretjim pritožbenim razlogom pritožnik trdi, da je Sodišče prve stopnje nepravilno uporabilo pravo s tem, da je ugotovilo neobstoje zlorabe pooblastil s strani OPSP. Cilj uporabe začasnih uslužbencev je bil namreč zmanjšanje števila prostih mest pri Komisiji in zlasti zapolnitev vrzeli zaradi pomanjkanja oseb z uspešno opravljenim natečajem.

Vendar naj ta zadnjenavedeni cilj nikakor ne bi bil dosežen z zavrnitvijo podaljšanja pogodbe pritožniku na podlagi uporabe pravila o preprečevanju kopičenja, saj naj bi bilo njegovo delovno mesto objavljeno pred vsakršno objavo čakalnih seznamov. Še več, na to delovno mesto naj bi za dolgo obdobje zaposlili drugega začasnega uslužbenca, medtem ko naj bi bile pogodbe vseh drugih začasnih uslužbencev, zaposlenih za kratko obdobje v istem direktoratu avtomatično podaljšane, in sicer brez predhodne objave njihovih delovnih mest.

Nazadnje, kršeno naj bi bilo načelo enakosti, saj naj bi bile pogodbe vseh drugih začasnih uslužbencev, ki so bili razen dolžine delovne dobe v primerljivem položaju, podaljšane brez objave njihovih delovnih mest, v njegovem primeru pa je bil uporabljen drugačen postopek. V teh okoliščinah naj bi bilo dokazno breme med postopkom pri Sodišču prve stopnje nepravilno obrnjeno, saj bi morala Komisija – in ne pritožnik – dokazati, da je upoštevala pravila, ki jih je sama postavila.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberlandesgericht Wien (Avstrija) 15. januarja 2009 – Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH proti Silva Trade, SA

(Zadeva C-19/09)

(2009/C 82/22)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberlandesgericht Wien

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH

Tožena stranka: Silva Trade, SA

Vprašani za predhodno odločanje

1. a) Ali se druga alineja člena 5(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in prizna-

vanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah⁽¹⁾ (skrajšano Bruseljska uredba I) uporablja v primeru pogodbe o opravljanju storitev tudi, kadar se storitve po dogovoru opravljajo v več državah članicah?

V primeru pritrdilnega odgovora na to vprašanje: ali je treba navedeno določbo razlagati tako,

- b) da se kraj izpolnitve značilne obveznosti določi glede na kraj, v katerem je center dejavnosti izvajalca storitev, ki se presoja glede na čas, porabljen za dejavnost, in glede na pomen dejavnosti;
- c) če centra dejavnosti ni mogoče določiti, pa da je tožbo glede vseh pravic iz pogodbe mogoče vložiti po izbiri tožnika v vsakem kraju opravljanja storitev znotraj Skupnosti?

2. V primeru negativnega odgovora: ali se člen 5(1)(a) Bruseljske uredbe I uporablja v primeru pogodbe o opravljanju storitev tudi, kadar se storitve po dogovoru opravljajo v več državah članicah?

⁽¹⁾ UL L 12, str. 1.

Tožba, vložena 15. januarja 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Portugalski republiki

(Zadeva C-20/09)

(2009/C 82/23)

Jezik postopka: portugalsčina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: R. Lyal in A. Caeiros, zastopnika)

Tožena stranka: Portugalska republika

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Portugalska republika s tem, da je v okviru ureditve iz zakona št. 39-A/2005 določila ugodnejše davčno obravnavanje za obveznice javnega dolga, ki jih je izdala le portugalska država, ni izpolnila obveznosti iz člena 56 ES in člena 40 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (EGP);

— Portugalski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija je septembra 2005 prejela prijavo, da nekatere določbe iz „*Regime Excepcional de Regularização Tributária de elementos patrimoniais que não se encontrem no território português em 31 de Dezembro de 2004*“ (posebna davčna ureditev za premoženje, ki se na dan 31. decembra 2004 ni nahajalo na portugalskem ozemlju), ki je bil sprejet z zakonom z dne 29. julija 2005 št. 39 – A/2005, niso združljive s predpisi Skupnosti in Sporazumom o Evropskem gospodarskem prostoru (EGP).

V navedenem *Regime Excepcional* je določeno, da morajo zavezanci znotraj davčne ureditve plačati znesek, ki ustreza 5-odstotni vrednosti premoženja, ki je bilo navedeno v napovedi davčne ureditve in da se ta stopnja prepolovi, če je vse ali del v napovedi navedenega premoženja v obliki obveznic portugalske države, in da to znižanje velja tudi za drugo premoženje, v primeru ponovnih naložb v višini njihove vrednosti v obveznice portugalske države, do datuma predložitve napovedi davčne ureditve.

Komisija trdi, da *Regime Excepcional de Regularização Tributária* v zvezi z vračanjem premoženja v domovino in investiranjem v obveznice portugalske države pomeni ugodnost v obliki uporabe znižane stopnje na premoženje, ki so obveznice portugalske države, ali na vrednost premoženja, ki je bilo ponovno investirano v obveznice portugalske države. Tako so osebe, ki koristijo to ureditev, odvrnjene od tega, da ohranijo svoje premoženje v drugih zakonsko urejenih oblikah, ki niso obveznice portugalske države.

Sodišče Evropskih skupnosti je že razsodilo, da nacionalni davčni predpis, ki odvrta davčne zavezance od investicij v drugih državah članicah, pomeni omejitev prostega pretoka kapitala v smislu člena 56 ES.

Komisija v obravnavanem primeru meni – čeprav ne prereka, da morajo biti obveznice javnega dolga davčno ugodneje obravnavane – da je nižja davčna stopnja, ki je v uporabi le za zakonsko urejeno premoženje v obliki obveznic portugalske države, diskriminatorna omejitev pretoka kapitala, ki je prepovedana s členom 56 ES in ne more biti utemeljena na podlagi člena 58 ES.

Pravila glede prostega pretoka kapitala iz Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru so v bistvu enaka tistim iz Pogodbe ES. Zato dejstvo, da so bile osebe, ki so lahko koristile *Regime Excepcional de Regularização Tributária*, odvrnjene od tega, da ohranijo svoje premoženje, urejeno z zakonom, na Norveškem, v Lihtenštajnu ali na Irskem, pomeni omejitev pretoka kapitala, ki je prepovedana s členom 40 Sporazuma EGS.

Tožba, vložena 15. januarja 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg

(Zadeva C-22/09)

(2009/C 82/24)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: B. Schima in L. de Schieter de Lophem, zastopnika)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg

Predloga tožeče stranke:

- Ugotovi naj se, da Veliko vojvodstvo Luksemburg s tem, da ni sprejelo zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajevanje z Direktivo 2002/91/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o energetske učinkovitosti stavb (⁽¹⁾), oziroma v vsakem primeru s tem, da jih ni sporočila Komisiji, ni izpolnilo obveznosti iz te direktive;
- Velikemu vojvodstvu Luksemburg naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2002/91/ES se je iztekel 4. januarja 2006. Tožena stranka do vložitve te tožbe še ni sprejela vseh ukrepov, potrebnih za prenos Direktive, oziroma jih v vsakem primeru še ni sporočila Komisiji.

(¹) UL L 1, 4.1.2003, str. 65.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Bíróság (Madžarska) 19. januarja 2009 – Sió-Eckes Kft. proti Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Zadeva C-25/09)

(2009/C 82/25)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Fővárosi Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Sió-Eckes Kft.

Tožena stranka: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal
Központi Szerve

Pritožba, ki jo je Francoska republika 21. januarja 2009 vložila zoper sodbo Sodišča prve stopnje (sedmi senat), razglašeno 4. decembra 2008 v zadevi T-284/08, People's Mojahedin Organization of Iran proti Svetu Evropske unije

(Zadeva C-27/09 P)

(2009/C 82/26)

Jezik postopka: angleščina

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 2(1) Uredbe Sveta (ES) št. 2201/96 ⁽¹⁾ razlagati tako, da se, v skladu s Prilogo I, sistem proizvodne pomoči, razen za breskve v sirupu in/ali naravnem sadnem soku, zajetih v tarifni oznaki KN ex 2008 70 61, uporabi tudi za proizvode, zajete v drugih tarifnih oznakah KN, naštetih v navedeni prilogi (ex 2008 70 69 itd.)?
2. Ali predelovalec, ki proizvaja proizvode iz tarifne oznake KN ex 2008 70 92, ustreza določbam navedene uredbe?
3. Ali je treba člen 2(1) Uredbe Komisije (ES) št. 1535/2003 ⁽²⁾ razlagati tako, da se tudi proizvodi, zajeti s tarifnimi oznakami KN ex 2008 70 61, ex 2008 70 69, ex 2008 70 71, ex 2008 70 79, ex 2008 70 92, ex 2008 70 94 in ex 2008 70 99, štejejo za dokončane proizvode v smislu Uredbe?
4. Če se glede na odgovore na zgornja vprašanja za dokončane proizvode lahko štejejo le breskve v smislu člena 3 Uredbe Komisije (EGS) št. 2320/89 ⁽³⁾, zakaj so v prej navedene predpise vključene tudi tarifne oznake KN, ki zajemajo druge proizvode?
- 5) Ali se morajo v skladu z navedenimi uredbami za dokončan proizvod šteje vsak proizvod, ki nastane v vsaki fazi predelave breskev, ne glede na to, da ga je mogoče tržiti samostojno (na primer pulpa)?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2201/96 z dne 28. oktobra 1996 o skupni ureditvi trga za predelano sadje in zelenjavo (UL L 297, str. 29).

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1535/2003 z dne 29. avgusta 2003 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 2201/96 v zvezi s programom pomoči za proizvode, predelane iz sadja in zelenjave (UL L 218, 30.8.2003, str. 14).

⁽³⁾ Uredba Komisije (EGS) št. 2320/89 z dne 28. julija 1989 o minimalnih zahtevah za kakovost breskev v sirupu in breskev v naravnem sadnem soku, ki izpolnjujejo pogoje za program proizvodne pomoči (UL L 220, 29.7.1989, str. 54).

Stranke

Pritožnica: Francoska republika (zastopniki: E. Belliard, G. de Bergues, A.-L. During, zastopniki)

Druge stranke v postopku: People's Mojahedin Organization of Iran, Svet Evropske unije, Komisija Evropskih skupnosti

Predloga pritožnice:

- Sodba Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 4. decembra 2008 v zadevi T-284/08, People's Mojahedin Organization of Iran proti Svetu, naj se razveljavi;
- Sodišče naj samo dokončno odloči o zadevi in zavrne tožbo OMPI ali pa naj zadevo vrne v novo odločanje Sodišču prve stopnje.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Francoska vlada meni, da je treba izpodbijano sodbo razveljaviti, prvič, ker je Sodišče prve stopnje napačno uporabilo pravo, s tem ko je presodilo, da je Svet pri sprejetju Sklepa 2008/583/ES ⁽¹⁾ kršil pravico OMPI do obrambe, ne da bi pri tem upošteval posebne okoliščine pri sprejetju tega sklepa; drugič, ker je Sodišče prve stopnje napačno uporabilo pravo, s tem ko je štelo, da pri sodnem postopku, ki je bil v Franciji uveden proti domnevnim članom OMPI, ne gre za odločbo, ki bi bila v skladu z opredelitvijo iz člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931/SZVP z dne 27. decembra 2001 o uporabi posebnih ukrepov za boj proti terorizmu; in, končno, ker je Sodišče prve stopnje napačno uporabilo pravo, s tem ko je presodilo, da je bilo s tem, ko Svet ni posredoval informacij iz točke 3(a) enega od treh dokumentov, ki so jih v povezavi s predlogom, da se OMPI vpiše na seznam, ustanovljen s Sklepom 2008/583/ES, Svetu predložili francoski organi in ki jih je Svet Sodišču prve stopnje posredoval v odgovor na sklep o pripravljavnih ukrepih z dne 26. septembra 2008, Sodišču prve stopnje onemogočeno izvajanje njegovega nadzora nad zakonitostjo Sklepa

2008/583/ES in da je bila s tem kršena pravica do učinkovitega sodnega varstva.

(¹) Sklep Sveta 2008/583/ES z dne 15. julija 2008 o izvajanju člena 2 (3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu in razveljavitvi Sklepa 2007/868/ES (UL L 188, 16.7.2008, str. 21).

Tožba, vložena 22. januarja 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Portugalski republiki

(Zadeva C-30/09)

(2009/C 82/27)

Jezik postopka: portugalščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: A. Sipos in P. Guerra e Andrade, zastopnika)

Tožena stranka: Portugalska republika

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Portugalska republika ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 11 Direktive Sveta 96/82/ES (¹) z dne 9. decembra 1996 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2003/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2003, s tem da ni izdelala načrtov ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah v zvezi z organizacijami, za katere je takšen načrt obvezen;

— Portugalski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Iz dopisov, ki jih je portugalska uprava v zvezi s tem poslala Komisiji, je razvidno, da nobena organizacija, za katero velja obveznost izdelati načrt ukrepov ob nesrečah, nima odobrenega načrta ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah v smislu Direktive.

V členu 11 Direktive 96/82 je za država članice določena obveznost, da zagotovijo, da upravljavci predložijo pristojnim organom potrebne informacije za izdelavo načrtov ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah. Pristojni organi morajo izdelati te načrte ukrepov ob nesrečah.

V skladu s členom 11(4) Direktive morajo biti načrti ukrepov v organizaciji in zunaj nje ob nesrečah pregledani, preizkušeni, spremenjeni in prilagojeni zadnjemu stanju v časovnih obdobjih, ki ne smejo biti daljši od treh let.

V skladu s podatki, ki so je predložila portugalska uprava, na Portugalskem ni bila izpolnjena nobena od teh obveznosti.

(¹) UL L 10, 14.1.1997, str. 13.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Bíróság (Republika Madžarska) 26. januarja 2009 – Nawras Bolbol proti Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

(Zadeva C-31/09)

(2009/C 82/28)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Fővárosi Bíróság (Madžarska)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Nawras Bolbol

Tožena stranka: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Vprašanja za predhodno odločanje

Za namene uporabe člena 12(1)(a) Direktive Sveta 2004/83/ES (¹):

1. Ali je treba šteti, da oseba uživa zaščito in pomoč urada Združenih narodov, zgolj zaradi dejstva, da ima pravico do take zaščite ali pomoči, ali pa je nujno, da je takšno zaščito ali pomoč dejansko prejela?
2. Ali se prenehanje zaščite ali pomoči nanaša na bivanje zunaj področja delovanja urada, na prenehanje delovanja urada, na dejstvo, da urad ne more več zagotavljati zaščite ali pomoči, ali na objektivno oviro, zaradi katere upravičena oseba ne more biti deležna zaščite ali pomoči?
3. Ali upravičenje do ugodnosti iz Direktive pomeni priznanje statusa begunca ali – glede na odločitev države članice – katero koli izmed oblik zaščite, ki je predvidena v okviru uporabe Direktive (status begunca in status subsidiarne zaščite), ali iz njih ne izhaja avtomatično nobena izmed obeh oblik zaščite, temveč pomenijo le vključitev v področje osebne uporabe Direktive?

(¹) Direktiva Sveta 2004/83/ES z dne 29. aprila 2004 o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito, in o vsebini te zaščite (UL L 304, 30.9.2004, str. 12).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte suprema di cassazione (Italija) 28. januarja 2009 – Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate proti Paolu Speranzi

(Zadeva C-35/09)

(2009/C 82/29)

Jezik postopka: italijanščina

Pritožba, ki jo je vložila Transportes Evaristo Molina, S.A. 28. januarja 2009 zoper sklep, razglašen 14. novembra 2008 v zadevi T-45/08, Transportes Evaristo Molina, S.A. proti Komisiji Evropskih skupnosti

(Zadeva C-36/09 P)

(2009/C 82/30)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Corte suprema di cassazione

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeci stranki: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Tožena stranka: Paolo Speranza

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1) Ali je člen 4(1)(c) Direktive 69/335/EGS ⁽¹⁾, v katerem je določeno, da je dajatvi na kapital zavezano povečanje kapitala kapitalne družbe z vložkom sredstev katere koli vrste, treba razlagati tako, da je treba obdavčiti le dejansko povečanje in ne golega sklepa o povečanju kapitala, ki je v bistvu ostal neizvršen?
- 2) Ali je člen 4(1)(c) Direktive 69/335/EGS treba razlagati tako, da je davek v izključno breme družbe vpisnice povečanja in ne tudi v breme javnega uslužbenca, ki je akt sestavil ali prejel?
- 3) Ali so v vsakem primeru obrambna sredstva, ki jih italijanski predpisi omogočajo javnemu uslužbencu, v skladu z načelom sorazmernosti, ob upoštevanju dejstva, da po členu 38 U.P.R. št. 131 iz leta 1986 ni pomembna ničnost ali možnost razveljavitve sklepa o povečanju kapitala in da se lahko vračilo plačanega davka zahteva le na podlagi pravno močne civilne sodbe o razglasitvi ničnosti ali o razveljavitvi?

⁽¹⁾ UL L 249, str. 25.

Stranki

Pritožnica: Transportes Evaristo Molina, S.A. (zastopniki: A. Hernández Pardo, S. Beltrán Ruiz in L. Ruiz Ezquerro, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi pritožnice:

- V celoti naj se razveljavi sklep Sodišča prve stopnje z dne 14. novembra 2008 v zadevi T-45/08 in če Sodišče meni, da ima na voljo dovolj elementov, da se lahko izreče o vsebini tožbe pred Sodiščem prve stopnje:
 - naj pred presojo zadeve po vsebini, razglasi, da so preverjanja, ki jih je družba Transportes Evaristo Molina SA zahtevala v svojem zahtevku za razglasitev ničnosti, upoštevna, in naj odredi njihovo izvedbo;
 - naj v celoti ugodi zahtevku, ki ga je družba Transportes Evaristo Molina S.A. vložila pri Sodišču prve stopnje: in sicer, razglasi naj ničnost odločbe Komisije z dne 12. aprila 2006 ⁽¹⁾ v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 Pogodbe ES (Zadeva COMP/B-1/38.348 – Repsol CPP), ker je bil z njo kršen člen 9 Uredbe št. 1/2003 ⁽²⁾ ter načela prava Skupnosti, naštetega v ničnostni tožbi, sam člen 81 ES in izvedbeni uredbi, ki po skupinah razvijata člen 81(3) ES, to sta Uredba (EGS) št. 1984/83 ⁽³⁾ in Uredba (ES) št. 2790/99 ⁽⁴⁾.
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

- a) „Dies a quo“, od katerega bi bilo treba začeti šteti rok iz člena 230 ES, je bil dan, od katerega je izpodbijani akt (to je odločba Evropske komisije z dne 12. aprila 2006, zadeva COMP/B-1/38.348 REPSOL CPP) neposredno in posamično zadeval družbo TRANSPORTES EVARISTO MOLINA S.A.

b) Če bi Sodišče menilo, da je bila ničnostna tožba družbe TRANSPORTES EVARISTO MOLINA S.A. vložena prepozno, tožeča stranka trdi, da je treba to šteti za opravičljivo, ker je Evropska komisija ravnala na način, ki je pri tožeci strani povzročil določeno mero zmede.

- (¹) Odločba Komisije 2006/446/ES z dne 12. aprila 2006 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 Pogodbe ES (Zadeva COMP/B-1/38.348 – Repsol CPP) (povzetek objavljen v UL L 1786, str. 104).
 (²) Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 (UL L 1, 4.1.2003, str. 1).
 (³) Uredba Komisije (EGS) št. 1984/83 z dne 22. junija 1983 o uporabi člena 85(3) Pogodbe za skupine sporazumov o izključni nabavi (UL L 173, str. 5 – EE 08/02, str. 114).
 (⁴) Uredba Komisije (ES) št. 2790/1999 z dne 22. decembra 1999 o uporabi člena 81(3) Pogodbe za skupine vertikalnih sporazumov in usklajenih ravnanj (UL L 336, str. 21).

Tožba, vložena 28. januarja 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Portugalski republiki

(Zadeva C-37/09)

(2009/C 82/31)

Jezik postopka: portugalsčina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: J.-B. Laignelot, S. Pardo Quintillán in P. Guerra e Andrade, zastopniki)

Tožena stranka: Portugalska republika

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Portugalska republika ni izpolnila svojih obveznosti iz členov 4 in 8 Direktive 2006/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006 o odpadkih, s katero je bila kodificirana Direktiva 75/442/EGS o odpadkih, ter iz členov 3 in 5 Direktive 80/68/EGS o varstvu podzemne vode pred onesnaževanjem z določenimi nevarnimi snovmi, s tem da na eni strani ni sprejela potrebnih ukrepov za zagotovitev takšnega načina odstranjevanja ali predelave odpadkov, odloženih v kamnolomih Limas, Linos in Barreiras, ki se nahajajo v občini Lourosa, ki ne ogroža zdravja ljudi in ne škoduje okolju, predvsem pa ne pomeni tveganja za vode in tla, ter za zagotovitev, da bodo navedeni odpadki predani zasebnemu ali javnemu pobiralcu odpadkov ali podjetju, zadolženemu za njihovo odstranjevanje ali predelavo, in s tem da na drugi strani ni

sprejela potrebnih ukrepov za omejitev vnosa snovi iz seznama II Direktive 80/68/EGS v podzemno vodo, zato da se prepreči onesnaženje vode s temi snovmi;

— Portugalski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Od osemdesetih let dalje so se brez nadzora organov odlagale smeti in odpadki različnega izvora v kamnolomih, ki se niso več uporabljali. Odlaganje smeti v kamnolomih se je nadaljevalo do februarja 2004. Ti kraji so zaprti šele od junija 2004.

Analiza vode na različnih točkah področja starih kamnolomov je pokazala zaskrbljujoče ravni kemičnega onesnaženja. Podtalnica na območju je onesnažena.

Portugalska uprava več let ni sprejela potrebnih ukrepov, da bi preprečila, da neznani imetniki odpadkov odlagajo in puščajo odpadke v kamnolomih, ki se ne uporabljajo več. Ni nadzirala odlaganja in puščanja odpadkov v kamnolomih in ni nadzirala njihovega odstranjevanja.

Na drugi strani, portugalska uprava ni sprejela potrebnih ukrepov, da bi preprečila vnos strupenih in škodljivih snovi v podzemno vodo. Ni opravila predhodne preiskave odlaganja odpadkov, ki lahko vodi do posrednega odvajanja škodljivih snovi v podzemne vode. Prav tako ni nadzirala odlaganja odpadkov na površju.

Pritožba, ki jo je vložil Ralf Schröder 29. januarja 2009 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (sedmi senat), razglašeno 19. novembra 2008 v zadevi T-187/06, Ralf Schröder proti Uradu Skupnosti za rastlinske sorte

(Zadeva C-38/09 P)

(2009/C 82/32)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnik: Ralf Schröder (zastopnika: T. Leidereiter in W.-A. Schmidt, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Urad Skupnosti za rastlinske sorte (USRS)

Predlogi pritožnika

— Sodba sodišča z dne 19. novembra 2008 (sedmi senat) v zadevi T-187/06, naj se razveljavi.

- Ugodi naj se predlogu pritožnika, ki ga je podal na prvi stopnji, naj se sklep odbora za pritožbe USRS z dne 2. maja 2006 (zadeva A003/2004) razveljavi.
- Podredno naj se zadevo vrne Sodišču prve stopnje v ponovno odločanje.
- USRS naj se naloži plačilo vseh stroškov, ki so nastali med tem postopkom, med postopkom pred Sodiščem prve stopnje in pred odborom za pritožbe.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Predmet obravnavane pritožbe je sodba Sodišča prve stopnje, s katero je bila zavržena tožba pritožnika zoper sklep odbora za pritožbe Urada Skupnosti za rastlinske sorte v zvezi s prijavo za žlahtniteljsko pravico za rastlinsko sorto „SUMCOL 01“. Z izpodbijano sodbo je Sodišče prve stopnje potrdilo odločitev odbora za pritožbe, v skladu s katero naj se sorta kandidatka ne bi jasno razlikovala od referenčne sorte, za katero naj bi se štel, da je splošno znana.

Pritožnik s prvim pritožbenim razlogom navaja kršitve postopka. Sodišče prve stopnje naj bi pri preverjanju odločitve odbora za pritožbe prišlo do ugotovitev, katerih nepravilnost naj bi izhajala neposredno iz procesnih aktov. Poleg tega naj bi izkrivilo dejstva in dokaze, preveč zahtevalo od pritožnikovega izvajanja, protislovno odločilo in kršilo pritožnikovo pravico biti slišan. Tako naj bi Sodišče prve stopnje ignoriralo velik del pritožnikovih navedb in številne dokazne predloge ter ga zavrnilo z opozorilom, da so bile njegove navedbe presplošne. Pri tem naj bi Sodišče prve stopnje tudi spregledalo, da se pritožnik v nekaterih delih objektivno ni mogel „konkretneje“ izražati. Na ta način naj bi hkrati kršilo pritožnikovo pravico biti slišan in načeli dokaznega bremena in izvajanja dokazov. Vrh tega naj bi Sodišče prve stopnje sporni predmet pritožbenega postopka nedopustno razširilo, s tem ko je izpodbijano sodbo oprlo na obrazložitev, ki je ne bi uporabila niti Urad niti odbor za pritožbe.

S svojim drugim pritožbenim razlogom pritožnik navaja, da je Sodišče prve stopnje kršilo pravo Skupnosti, s tem ko naj bi pri razlagi člena 7(2) Uredbe Sveta (ES) št. 2100/94 z dne 27. julija 1994 o žlahtniteljskih pravicah v Skupnosti ovrednotilo pisni opis neke sorte v znanstveni literaturi kot dokazilo za njeno splošno poznanost. V nadaljevanju pritožnik uveljavlja kršitev člena 62 zgoraj navedene uredbe in člena 60 Uredbe (ES) št. 1239/95 o uvedbi izvedbenih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 2100/94 v zvezi s postopki, ki potekajo na Uradu Skupnosti za rastlinske sorte.

Tožba, vložena 2. februarja 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki

(Zadeva C-47/09)

(2009/C 82/33)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: F. Clotuche-Duviousart in D. Nardi, zastopnika)

Tožena stranka: Italijanska republika

Predloga tožeče stranke:

Komisija Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Italijanska republika, s tem da je omogočila, da se lahko imenom pod katerimi se prodaja čokoladne izdelke, ki poleg kakavovega masla ne vsebujejo drugih rastlinskih maščob, doda beseda „puro“ ali napis „cioccolato puro“, ni izpolnila obveznosti iz člena 3 Direktive 2000/36/ES ⁽¹⁾ v povezavi s členom 2(1)(a) Direktive 2000/13/CE ⁽²⁾ in iz člena 3(5) Direktive 2000/36;
- Italijanski republiki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Označbe in predvsem imena čokoladnih izdelkov, so v Skupnosti v celoti usklajeni tudi zato, da se zagotovi, pravilna informiranost potrošnikov, v skladu z določbami iz Direktive o označevanju (2000/13) in direktive o čokoladnih izdelkih (2000/36). Direktiva 2000/36 določa, da izdelki, ki vsebujejo do 5 % določenih rastlinskih maščob, ohranjajo nespremenjeno ime izdelka, njihova oznaka pa mora vsebovati posebno navedbo v odebeljenem tisku „Vsebuje rastlinske maščobe poleg kakavovega masla“.

Italijanska zakonodaja, ki je predmet te tožbe, s tem, da dovoljuje, da se lahko imenu, izdelkov, ki kot maščobo vsebujejo zgolj kakavovo maslo, doda napis „puro“, spreminja in posega v usklajene opredelitve na ravni Skupnosti. Ker v italijanščini „puro“ pomeni neponarejen, nepokvarjen in torej pristen, so lahko potrošniki napeljeni k razmišljanju, da so tisti izdelki, ki so tudi v skladu z Direktivo in v njej določenimi pogoji o imenih izdelkov, pa poleg kakavovega masla vsebujejo tudi druge rastlinske maščobe, nečisti in torej ponarejeni, pokvarjeni in nepristni. In to zgolj zaradi dejstva, da vsebujejo rastlinske maščobe take vrste in v taki količini, ki so v zakonodaji prav tako dovoljene, brez spremembe imena izdelka.

Poleg tega je beseda „puro“ kakovostni pridevnik, katerega uporaba je ob imenu izdelka podvržena spoštovanju nekaterih meril. Zlasti je v členu 3(5) Direktive 2000/36 določeno, da je uporaba napisov, ki se nanašajo na kakovostna merila, pogojena z minimalno vsebnostjo skupne suhe snovi kakava, ki je višja od

tiste predvidene za uporabo imen, ki ne vsebujejo te opredeljene kakovosti. V italijanski zakonodaji pa je uporaba napisa „puro“ pogojena zgolj s prisotnostjo kakavovega masla kot maščobe, ne da bi bilo treba upoštevati zahtevano minimalno vsebnost, povečano za skupno količino suhe snovi kakavovih delov. S tem je neposredno kršen člen 3(5) Direktive, poleg tega pa je to dodaten element zmote za potrošnika.

(¹) Direktiva 2000/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. junija 2000 o izdelkih iz kakava in čokolade, namenjenih za prehrano ljudi (UL L 197, 3.8.2000, str. 19).

(²) Direktiva 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. marca 2000 o približevanju zakonodaje držav članic o označevanju, predstavljanju in oglaševanju živil (UL L 109, 6.5.2000, str. 29).

znamkam, ne glede na to, ali so bila merila iz člena 7(1)(e)(ii) UZS, ki jih je opredelilo Sodišče v sodbi Philips proti Remington (²), izpolnjena ali ne.

b) pri ugotavljanju bistvenih značilnosti tridimenzionalnih znamk uporabilo napačna merila: in

c) uporabilo nepravilen test funkcionalnosti, s tem, da i) ni omejilo svoje presoje na bistvene značilnosti zadevne znamke in, ii) ni opredelilo primernih meril za presojo, ali je značilnost oblike funkcionalna ter zlasti s tem, da ni hotelo upoštevati nikakršnih mogočih alternativnih vzorcev.

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL L 11, str. 1).

(²) Sodba z dne 18. junija 2002 v zadevi Philips, C-299/99, Recueil, str. I-5475.

Pritožba, ki jo je vložila Lego Juris A/S 2. februarja 2009 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (osmi senat) z dne 12. novembra 2008 v zadevi Lego Juris A/S proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) UUNT, T-270/06, druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka pred Sodiščem prve stopnje, je Mega Brands, Inc.

(Zadeva C-48/09 P)

(2009/C 82/34)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Lego Juris A/S (zastopniki: V. von Bomhard, T. Dolde, A. Renck, odvetniki)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Mega Brands, Inc.

Predlogi pritožnice:

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

— razveljavi sodbo Sodišča prve stopnje, ker krši člen 71(1)(e)(ii) UZS. (¹)

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica trdi, da izpodbijana sodba krši člen 71(1)(e)(ii) Uredbe o znamki Skupnosti. Pritožnica navaja, da je Sodišče prve stopnje:

a) razlagalo člen 7(1)(e)(ii) UZS tako, da za vsako funkcionalno obliko dejansko izključuje varstvo, ki je zagotovljeno

Tožba, vložena 4. februarja 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Irski

(Zadeva C-50/09)

(2009/C 82/35)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: P. Oliver, C. Clyne, J.-B. Laiguelot, zastopniki)

Tožena stranka: Irska

Predlogi tožče stranke

Sodišče naj

— razglasi, da s tem, da ni prenesla člena 3 Direktive Sveta 85/337/EGS (¹) o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje, kot je bila spremenjena;

— s tem, da ni zagotovila popolnega izpolnjevanja zahtev iz členov 2, 3 in 4 te direktive pri projektih, kjer imajo pristojnost odločanja tako irski organi za načrtovanje kot tudi Agencija za zaščito okolja;

— s tem, da je izključila rušilna dela iz področja uporabe njene zakonodaje, ki prenaša to direktivo,

Irska ni izpolnila obveznosti iz te direktive.

— Irski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Opustitev prenosa člena 3 te direktive

Komisija priznava, da se sekcija 173 predpisov o prostorskem načrtovanju in razvoju iz leta 2000 (Planning and Development Regulations 2000), ki od organov za načrtovanje zahteva, da upoštevajo izjavo o vplivih na okolje in informacije, ki pridejo od svetovalcev, nanaša na obveznost iz člena 8 te direktive, da upoštevajo informacije, zbrane v skladu s členi 5, 6 in 7 te direktive. Po mnenju Komisije se sekcija 173 ne ujema s širšo obveznostjo iz člena 3 te direktive, v skladu s katero je treba zagotoviti, da presoja vplivov na okolje (PVO) opredeli, opiše in oceni vse zadeve, na katere se ta določba nanaša.

Tudi glede členov 94, 108 in 111 in Priloga 6 k predpisom o prostorskem načrtovanju in razvoju iz leta 2001 (Planning and Development Regulations 2001) ima Komisija naslednje opazke. Člen 94 v povezavi s Seznamom 6.2(b) opredeli informacije, ki jih mora vsebovati izjava o vplivih na okolje. To je napotek glede informacij, ki jih mora nosilec projekta priskrbeti v skladu s členom 5 te direktive; zato je to potrebno razlikovati od PVO, ki je splošen proces presoje. Člena 108 in 111 od organov za načrtovanje zahtevata, da proučijo primernost izjave o vplivih na okolje. Komisija meni, da se te določbe nanašajo na člen 5 te direktive, a niso nadomestek za prenos člena 3 te direktive. Informacije, ki jih mora priskrbeti nosilec projekta, so le del PVO in določbe, ki obravnavajo takšne informacije niso nadomestek za obveznost, ki je določena v členu 3.

Opustitev zahteve za pravo sodelovanje med organi

Čeprav Komisija načeloma ne nasprotuje večstopenjskemu sprejemanju odločitev ali odgovornosti za sprejemanje odločitev za isti projekt, ki je razdeljen med različne nosilce odločanja, pa ima pomisleke glede natančnega načina, kako so urejene obveznosti različnih nosilcev odločanja. Po mnenju Komisije irska zakonodaja ne vsebuje nobene obveznosti za nosilce odločanja, da učinkovito sodelujejo med seboj in je zato v nasprotju s členi 2, 3 in 4 te direktive.

Neuporaba direktive za rušilna dela

Komisija je mnenja, da se mora, če so izpolnjeni ostali pogoji, določeni v direktivi, izvesti PVO za rušilna dela. Irska je skušala izvesti skoraj vsa rušilna dela s predpisi o prostorskem načrtovanju in razvoju iz leta 2001 (Priloga 2, Del I, Razred 50). Po trditvah Komisije je to očitno v nasprotju z direktivo.

(¹) UL L 175, str. 40.

Pritožba, ki jo je vložila Barbara Becker 3. februarja 2009 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (prvi senat), izdano 2. decembra 2008 v zadevi Harman International Industries, Inc. proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), T-212/07

(Zadeva C-51/09)

(2009/C 82/36)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Barbara Becker (zastopnika: P. Baronikians, A. Hofstetter, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Harman International Industries, Inc. in Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi pritožnice:

Pritožnica Sodišču predlaga:

- točka 1 izreka sodbe Sodišča prve stopnje z dne 2. decembra 2008 (zadeva T-112/07), s katero je bila razveljavljena odločba prvega odbora za pritožbe z dne 7. marca 2007 (zadeva R 502/2006-1), naj se razveljavi;
- točka 3 izreka sodbe Sodišča prve stopnje z dne 2. decembra 2008 naj se razveljavi;
- toženi stranki naj se naloži plačilo vseh stroškov pritožnice.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica navaja, da je Sodišče prve stopnje napačno ugotovilo podobnost med znamko „Barbara Becker“, ki jo je prijavila pritožnica, in znamko tožene stranke „BECKER“, zato je s tem, ko je odločilo, da obstaja verjetnost zmede, napačno uporabilo člen 8(1)(b) Uredbe št. 40/94.

Pritožba, ki jo je vložila Helenska republika 6. februarja 2009 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti senat), razglašeno 11. decembra 2008 v zadevi T-339/06, Helenska republika proti Komisiji Evropskih skupnosti

(Zadeva C-54/09 P)

(2009/C 82/37)

Jezik postopka: grščina

Pritožba, ki jo je vložil Georgios Karatzoglou 16. februarja 2009 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (prvi senat), razglašeno 2. decembra 2008 v zadevi T-471/04, Georgios Karatzoglou proti Evropski agenciji za obnovo (EAO)

(Zadeva C-68/09 P)

(2009/C 82/38)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Helenska republika (zastopnika: I. Chalkias in M. Tassopoulou, zastopnika)

Druga stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi pritožnice:

- pritožba naj se razglasi za dopustno;
- sodba Sodišča prve stopnje naj se razveljavi;
- pritožbi Helenske republike naj se ugotovi v skladu z njenimi predlogi;
- Komisiji naj se naloži plačilo vseh stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Helenska republika trdi: 1. da je Sodišče prve stopnje napačno razlagalo člena 16(1) in (2) ter 17 Uredbe št. 1227/2000, ker je rok iz odstavka 1 tega člena štel za imperativni, medtem ko je ta rok instruktiven, kar izhaja iz razlage k odstavku 2 člena 16 in člena 17 iste uredbe; 2. da je Sodišče prve stopnje napačno razlagalo člen 10 Pogodbe in splošna pravna načela, saj je Evropska komisija priznala, da je bila s pravilnimi podatki seznanjena 23 dni preden je sprejela izpodbijano odločbo, vendar jih ni upoštevala, in je dovolila dokaze, ki so jih druge države članice predložile po izteku roka ter tako Grčijo v tej zadevi neenakopravno obravnavala in s tem kršila načelo lojalnega sodelovanja, načelo dobre uprave in enakega obravnavanja in 3. da je obrazložitev iz izpodbijane odločbe Sodišča prve stopnje protislovna, ker je trditve o imperativni naravi roka protislovna s trditvijo in priznanjem dejstva, da Komisija dopušča predložitev dokazov tudi po začetku teka tega roka.

Stranki

Pritožnik: Georgios Karatzoglou (zastopnik: S. A. Pappas, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska agencija za obnovo (EAO)

Predlogi pritožnika:

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo, ki je predmet pritožbe;
- razglasi ničnost izpodbijane odločbe organa, pristojnega za imenovanje;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik navaja, da Sodišče prve stopnje, s tem da je ugotovilo, da za odpustitve začasnih uslužbencev ni potrebna obrazložitev, ni upoštevalo novejših sodnih praks Sodišča, da je kršilo mednarodno pravo in člen 253 Pogodbe ES, ki določa splošno obveznost obrazložitve.

Pritožnik tudi navaja, da je Sodišče prve stopnje napačno ugotovilo, da ni predložil nobenega dokaza, s katerim bi utemeljil obstoj zlorabe pooblastil. Izpodbija tudi ugotovitev Sodišča prve stopnje, da ni bilo kršitve načela dobre uprave.

Pritožba, ki so jo vložile Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl, Magan Italia Srl 14. februarja 2009 zoper sklep Sodišča prve stopnje (šesti senat) z dne 26. novembra 2008 v zadevi T-393/06, Makhteshim-Agan Holding BV in drugi proti Komisiji

(Zadeva C-69/09 P)

(2009/C 82/39)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnice: Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl, Magan Italia Srl (zastopnika: K. Van Maldegem, C. Mereu, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi pritožnic

Pritožnice zahtevajo, naj Sodišče po ustni obravnavi:

- razveljavi sklep Sodišča prve stopnje v zadevi T-393/06 in razglasi ničnostno tožbo pritožnic za dopustno; in
- razveljavi izpodbijano odločbo; ali

- podredno, vrne zadevo v ponovno odločanje Sodišču prve stopnje, da odloči o ničnostni tožbi pritožnic; in
- naloži Komisiji plačilo vseh stroškov teh postopkov (vključno s stroški, nastalimi pred Sodiščem prve stopnje).

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnice trdijo, da je Sodišče prve stopnje napačno uporabilo pravo, ko je zavrnilo njihovo tožbo za razglasitev odločbe Komisije Evropskih skupnosti, ki je bila izražena v dopisu z dne 12. oktobra 2006, o neključitvi aktivne snovi azinfos-metil v Prilogo 1 k Direktivi (⁽¹⁾) Sveta z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet („izpodbijana odločba“), za nično.

Še posebej pa pritožnice trdijo, da je Sodišče prve stopnje napačno uporabilo pravo, ko je zavrnilo njihovo tožbo iz razlogov dopustnosti. Napačno je trdilo, da izpodbijana odločba ni bila izpodbijni akt v smislu člena 230 Pogodbe ES.

(¹) UL L 230, str. 1.

SODIŠČE PRVE STOPNJE

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. februarja 2009 – Lee/DE proti UUNT – Cooperativa italiana di ristorazione (PIAZZA del SOLE)

(Zadeva T-265/06) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti PIAZZA del SOLE — Prejšnji nacionalni in mednarodni znamki PIAZZA in PIAZZA D'ORO — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj verjetnosti zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 — Nepodobnost znakov“)

(2009/C 82/40)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Sara Lee/DE NV (Utrecht, Nizozemska) (zastopnik: C. Hollier-Larousse, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: A. Folliard-Monguiral, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT, intervenient pred Sodiščem prve stopnje: Cooperativa italiana di ristorazione Soc. coop. rl (Reggio d'Émilie, Italija) (zastopnik: D. Caneva, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 5. julija 2006 (zadeva R 235/2005-2) glede postopka z ugovorom med Sara Lee/DE NV in Cooperativa italiana di ristorazione Soc. coop. rl.

Izrek

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Sara Lee/DE NV se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 294, 2.12.2006.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 20. februarja 2009 – Komisija proti Bertolete in drugim

(Združene zadeve od T-359/07 P do T-361/07 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Javni uslužbenci — Pogodbeni uslužbenci UIB — Nekdanji delavci po belgijskem pravu — Sprememba ureditve, ki se uporabi — Odločbe Komisije o osebnih prejemkih — Enako obravnavanje)

(2009/C 82/41)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: D. Martin in L. Lozano Palacios, zastopnika)

Druge stranke v postopku: Marli Bertolete (Woluwé-Saint-Lambert, Belgija) in osem drugih pogodbenih uslužbencev Komisije Evropskih skupnosti, katerih imena so navedena v prilogi k sodbi; Sabrina Abarca Montiel (Wauthier-Braine, Belgija) in 19 drugih pogodbenih uslužbencev Komisije Evropskih skupnosti, katerih imena so navedena v prilogi k sodbi; Béatrice Ider (Halle, Belgija); Marie-Claire Desorbay (Meise, Belgija); in Lino Noschese (Braine-le-Château, Belgija) (zastopnik: L. Vogel, odvetnik)

Predmet

Tri pritožbe zoper sodbe Sodišča za uslužbence Evropske unije (drugi senat) z dne 5. julija 2007 v zadevi Bertolete in drugi proti Komisiji (F-26/06, še neobjavljena v ZOdl.), v zadevi Abarca Montiel in drugi proti Komisiji (F-24/06, še neobjavljena v ZOdl.) in v zadevi Ider in drugi proti Komisiji (F-25/06, še neobjavljena v ZOdl.) in predlog za razveljavitev navedenih sodb.

Izrek

1. Sodbe Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 5. julija 2007 v zadevah Bertolete in drugi proti Komisiji (F 26/06, še neobjavljena v ZOdl.), Abarca Montiel in drugi proti Komisiji (F 24/06, še neobjavljena v ZOdl.) in Ider in drugi proti Komisiji (F 25/06, še neobjavljena v ZOdl.) se razveljavijo.
2. Pritožbe tožečih strank na prvi stopnji Marli Bertolete in osem drugih pogodbenih uslužbencev Komisije Evropskih skupnosti, katerih imena so navedena v prilogi,; Sabrina Abarca Montiel in 19 drugih pogodbenih uslužbencev Komisije Evropskih skupnosti, katerih imena so navedena v prilogi, Béatrice Ider, Marie-Claire Desorbay in Lino Noschese se zavrnejo.

3. Tožeče stranke na prvi stopnji nosijo lastne stroške.

(¹) UL C 283, 24.11.2007.

Sklep Sodišča prve stopnje z dne 13. februarja 2009 – Vitro Corporativo proti UUNT – Vallon (√)

(Zadeva T-229/07) (¹)

(„Znamka Skupnosti — Ugovor — Umik ugovora — Ustavitev postopka“)

(2009/C 82/42)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Vitro Corporativo, SA de CE (Nuevo Leon, Mehika) (zastopnik: J. Botella Reina, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (zastopnik: P. López Fernández de Corres, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT: Vallon GmbH (Horb, Nemčija)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu z dne 7. novembra 2006 (zadeva R 1363/2005-1), ki se nanaša na postopek z ugovorom med Vitro Corporativo SA de CV in Vallon GmbH.

Izrek

- 1) Postopek se ustavi.
- 2) Tožeči stranki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 199, 25.8.2007.

Sklep Sodišča prve stopnje z dne 10. februarja 2009 – Okalux proti UUNT – Ondex (ONDACELL)

(Zadeva T-126/08) (¹)

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Neplačilo pristojbine za ugovor — Odločba o tem, da se šteje, da ugovor ni bil vložen — Tožba, ki je očitno povsem pravno neutemeljena“)

(2009/C 82/43)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Okalux GmbH (Marktheidenfeld, Nemčija) (zastopnik: M. Beckensträter, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: G. Schneider, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT: Ondex SAS (Chevigny-Saint-Sauveur, Francija)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 22. januarja 2008 (zadeva R 1384/2007-4), ki se nanaša na postopek z ugovorom med Okalux GmbH in Ondex SAS.

Izrek

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Okalux GmbH se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 116, 9.5.2008.

Sklep predsednika Sodišča prve stopnje z dne 23. januarja 2009 – Pannon Hőerőmű proti Komisiji Evropskih skupnosti

(Zadeva T-352/08 R)

(„Izdajačasne odredbe — Državne pomoči — Odločba Komisije, s katero je bilo ugotovljeno, da so pomoči, ki jih je Madžarska nekaterim proizvajalcem energije dodelila v obliki sklenitve pogodb o nakupu elektrike, nezdružljive s skupnim trgom — Predlog za odložitev izvršitve — Neobstoj nujnosti — Tehtanje interesov“)

(2009/C 82/44)

Jezik postopka: madžarščina

Stranki

Tožeča stranka: Pannon Hőerőmű Energiatermelő, Kereskedelmi és Szolgáltató Zrt. (Pannon Hőerőmű Zrt.) (Pécs, Madžarska) (zastopniki: M. Kohlrusz, P. Simon in G. Ormai, odvetniki)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: C. Giolito in K. Talabér-Ritz, zastopnika)

Predmet

Predlog za odložitev izvršitve člena 2 Odločbe Komisije C (2008) 2223 konč. z dne 4. junija 2008, ki se nanaša na državno pomoč, ki jo je Republika Madžarska dodelila v obliki sklenitve pogodb o nakupu elektrike.

Izrek

- 1) Predlog za izdajo časne odredbe se zavrne.
- 2) Odločitev o stroških se pridrži.

Sklep predsednika Sodišča prve stopnje z dne 23. januarja 2009 – Unity OSG FZE proti Svetu in EUPOL Afghanistan

(Zadeva T-511/08 R) ⁽¹⁾

(„Izdajachasne odredbe — Javna naročila — Zavrnitev ponudbe — Predlog za odložitev izvršitve — Izguba možnosti — Neobstoj nujnosti“)

(2009/C 82/45)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Unity OSG FZE (Sharjah, Združeni arabski emirati) (zastopnika: C. Bryant in J. McEwen, solicitors)

Toženi stranki: Svet Evropske unije (zastopnika: G. Marhic in A. Vitro, zastopnika); in policijska misija Evropske unije v Afganistanu (EUPOL Afganistan) (Kabul, Afganistan)

Predmet

Predlog za odložitev izvršitve odločbe, ki jo je EUPOL Afghanistan sprejela v okviru postopka javnega razpisa ter s katero je bila zavrnjena ponudba tožeče stranke in je bilo naročilo za opravljanje storitev varnostnih služb in osebnega varovanja v Afganistanu oddano drugemu ponudniku.

Izrek

- 1) Predlog za izdajo časne odredbe se zavrne.
- 2) Odločitev o stroških se pridrži.

⁽¹⁾ UL C 32, 7.2.2009.

Tožba, vložena 3. oktobra 2008 – CISAC proti Komisiji

(Zadeva T-442/08)

(2009/C 82/46)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Confédération internationale des sociétés d'auteurs et compositeurs (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Francija) (zastopnika: J.-F. Bellis in K. Van Hove, odvetnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predloga tožeče stranke

- Člen 3 odločbe Komisije z dne 16. julija 2008 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 Pogodbe ES in člena 53 Sporazuma EGP (zadeva št. COMP/C2/38.698 – CISAC) naj se razglasi za ničnega; in
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s to tožbo predlaga, naj se v skladu s členom 230 ES člen 3 odločbe Komisije z dne 16. julija 2008 (zadeva št. COMP/C2/38.698 – CISAC), v katerem je določeno, da je 24 družb članic CISAC s sedežem v EGP ob kršitvi člena 81 ES in člena 53 Sporazuma EGP usklajeno ravnalo „s tem, da je v sporazumih o vzajemnem zastopanju ozemeljske razmejitve uskladilo tako, da je bilo dovoljenje omejeno na nacionalno ozemlje vsake kolektivne organizacije“, razglasi za ničnega.

Tožeča stranka trdi, da je v Odločbi ugotovitev kršitve omejena le na tri posebne načine izkoriščanja avtorskih pravic (internet, satelitski prenos in kabelska distribucija), medtem ko so v sporazumih o vzajemnem zastopanju na splošno zajeti vsi načini izkoriščanja avtorskih pravic.

V utemeljitev svojih trditvev tožeča stranka navaja dva tožbena razloga:

- (i) tožeča stranka meni, da je Komisija storila napako pri presoji ter kršila člen 81 ES in člen 253 ES, ker je vzporedno ozemeljsko razmejitev iz sporazumov vzajemnega zastopanja, ki so jih je sklenili člani CISAC s sedežem v EGP, štela za usklajeno ravnanje. Tožeča stranka meni, da obstoj klavzule o ozemeljskih razmejitvah v sporazumih o vzajemnem zastopanju, ki so jih sklenili njeni člani, ni rezultat usklajenega ravnanja za omejevanje konkurence. Nasprotno, tak položaj je posledica interesa članov vseh teh organizacij, da tako klavzulo vključijo v sporazume o vzajemnem zastopanju.
- (ii) Podredno, tožeča stranka trdi, da tudi v primeru obstoja usklajenega ravnanja glede ozemeljskih razmejitev to ne bi pomenilo omejevanja konkurence v smislu člena 81 ES, in sicer iz dveh razlogov. Prvič, domnevno usklajeno ravnanje glede ozemeljskih razmejitev ni nezakonito, saj zadeva obliko konkurence, ki ni varovana. Drugič, tožeča stranka meni, da tudi, če bi se domnevna praksa štela za omejevanje konkurence, člen 81(1) ES ne bi bil kršen, ker je nujna in sorazmerna za doseg legitirnega cilja.

Tožba, vložena 29. decembra 2008 – Evropaiki Dynamiki proti Komisiji

(Zadeva T-591/08)

(2009/C 82/47)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atene, Grčija) (zastopnika: N. Korogiannakis in P. Katsimani, odvetnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- Odločba EUROSTAT, ki jo je tožeča stranka prejela z dvema ločenima dopisoma z dne 17. oktobra 2008 in v kateri je bila tožeča stranka – ki je v okviru javnega razpisa za „računalniške tehnologije za statistiko“, sklop 2 „SDMX razvoj“ in sklop 3 „SDMX podpora“, predložila ponudbo – izbrana kot drugi najboljši ponudnik (UL 2008/S 120-159017), ter vse nadaljnje povezane odločbe EUROSTAT, vključno s tisto, da se naročilo odda izbranemu ponudniku, naj se razglasijo za nične;
- plačilo škode v znesku 4 326 000 EUR, ki jo je zaradi postopka oddaje zadevnega javnega naročila utrpela tožeča stranka, naj se naloži EUROSTAT;
- plačilo pravnih in drugih stroškov tožeče stranke, ki so nastali v zvezi s to tožbo, tudi če je ta zavržena, naj se naloži EUROSTAT.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s to tožbo zahteva, naj se odločbe EUROSTAT, ki jih je tožeča stranka prejela z dvema ločenima dopisoma z dne 17. oktobra 2008 in v katerih je bila tožeča stranka – ki je v okviru javnega razpisa za „računalniške tehnologije za statistiko“, sklop 2 „SDMX razvoj“ in sklop 3 „SDMX, podpora“ predložila ponudbo – izbrana kot drugi ponudnik za kaskadni mehanizem (OL 2008/S 120-159017), na podlagi člena 230 ES razglasijo za nične ter plačilo odškodnine na podlagi člena 235 ES.

Tožeča stranka trdi, da je EUROSTAT storil več očitnih napak pri presoji, ker naj bi naročnik v javnem sektorju kršil temeljna pravila in načela javnega naročanja. Trdi, da je bila presoja ponudbe tožeče stranke pomanjkljiva, da EUROSTAT ni podal obrazložitve, da je zavračal obravnavo podrobne pritožbe tožeče stranke in z njo povezanih stališč ter da tožeči stranki ni predložil njegovih rezultatov notranjega preverjanja.

Tožeča stranka poleg tega trdi, da je bila obravnava kandidatov diskriminatorna; da se merila za izključitev ni upoštevalo za enega člana v uspešnem konzorciju in da se je kršilo člena 93(1) in 94 Finančne uredbe. Tožeča stranka tudi trdi, da bi moralo Sodišče ugotoviti, da je tožena stranka kršila Finančno uredbo in/ali načela preglednosti in enakega obravnavanja, in glede na to, da bo Sodišče verjetno odločalo po tem, ko bo naročilo v celoti izvršeno, tožeča stranka od EUROSTAT zahteva denarno plačilo v znesku 4 326 000 EUR, kolikor bi tožeča stranka dobila bruto v zgoraj navedenem postopku iz naslova sklopa 2 in sklopa 3, če bi naročilo bilo oddano njej.

Tožba, vložena 6. januarja 2009 – Dredging International in Ondernemingen Jan de Nul proti EMSA

(Zadeva T-8/09)

(2009/C 82/48)

*Jezik postopka: angleščina***Stranke**

Tožeči stranki: Dredging International NV (Zwijndrecht, Belgija) in Ondernemingen Jan de Nul NV (Hofstade-Aalst, Belgija) (zastopnik: R. Martens, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska agencija za pomorsko varnost (EMSA)

Predlogi tožečih strank

- Odločba EMSA, v kateri se ni sprejelo ponudbe skupnega podjetja Oil Combat (JVOC), ki sta ga ustanovili tožeči stranki, in v kateri se je naročilo oddalo izbranemu ponudniku, naj se razglasi za nično;
- pogodba, ki sta jo podpisala EMSA in izbrani ponudnik na podlagi postopka oddaje javnih naročil EMSA/NEG/3/2008, naj se razglasi za nično;
- naj se dodeli odškodnina za škodo, ki jo je utrpelo JVOC zaradi izpodbijane odločbe, in ki je ocenjena na približni znesek 725.500 EUR, povečan za zamudne obresti od dneva vložitve te tožbe;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka, vključno s stroški pravnega svetovanja, ki jih je imelo JVOC.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki v tej zadevi predlagata razglasitev ničnosti odločbe tožene stranke, v kateri se ni sprejela njuna ponudba, ki sta jo predložili v okviru javnega razpisa EMSA/NEG/3/2008 (Lot 2: Severno morje) za naročilo storitev v zvezi s plovili za lovljenje nafte ⁽¹⁾ in v kateri se je oddalo naročilo izbranemu ponudniku. Tožeči stranki poleg tega zahtevata plačilo odškodnine za domnevno nastalo škodo zaradi postopka oddaje javnega naročila.

Tožeči stranki v podporo svojim stališčem navajata štiri trditve.

Prvič, tožeči stranki trdita, da je tožena stranka s tem, da tožečima strankama ni predložila informacij, ki sta jih zahtevali glede razlogov za nesprejetje njune ponudbe, ter glede na značilnosti in posebne prednosti ponudbe izbranega ponudnika, kršila člen 135(2) Uredbe ⁽²⁾, člen 253 ES ter bistveno kršila postopek glede obveznosti obrazložitve in spoštovanja pravice do obrambe. Poleg tega tožeči stranki zatrjujeta, da ko se je odvijala izmenjava upoštevanih informacij, tožena stranka ni odložila podpisa pogodbe z izbranim ponudnikom, s čimer je kršila člen

105(2) Finančne uredbe ⁽³⁾ in člen 158a(1) Uredbe Komisije št. 2342/2002 ⁽⁴⁾.

Drugič, tožeči stranki trdita, da je tožena stranka storila očitno napako pri presoji, ko je odločala o ponudbi, ki jo je predložil izbrani ponudnik, in tako kršila načeli enakega obravnavanja in nediskriminacije iz člena 89 Finančne uredbe.

Tretjič, tožeči stranki zatrjujeta, da je tožena stranka, ko je, ne da bi preučila nadaljnje trditve tožečih strank, odločila, da zaradi neskladnosti s členom 12.2 razpisnih pogojev ne bo sprejela njune ponudbe, storila nekaj očitnih napak pri presoji. Tožeči stranki zato menita, da je tožena stranka kršila načela sorazmernosti, enakega obravnavanja in nediskriminacije, kar je v nasprotju s členom 89(1) Finančne uredbe.

Četrto, tožeči stranki menita, da je pri razlagi člena 12.2 razpisnih pogojev, ki jo je podala tožeča stranka, najvišji proračun očitno nerazumen in ne dopušča predložitve veljavnih ponudb.

⁽¹⁾ UL 2008/S 48-065631.

⁽²⁾ Uredba Evropske agencije za pomorsko varnost z dne 9. decembra 2003 o podrobnih pravilih za izvajanje Finančne uredbe z dne 9. decembra 2003, ki velja za proračun Evropske agencije za pomorsko varnost, ki ga je dne 3. julija 2003 sprejel upravni odbor.

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (UL L 248, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (ES, Euratom) št. 2342/2002 z dne 23. decembra 2002 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (UL L 357, str. 1).

Tožba, vložena 9. januarja 2009 – Evropaiki Dynamiki proti Komisiji

(Zadeva T-17/09)

(2009/C 82/49)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki**

Tožeča stranka: Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atene, Grčija) (zastopnik: N. Korogiannakis, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- odločba Komisije, s katero je zavrnila ponudbo tožeče stranke v zvezi z javnim naročilom VT/2008/019 – EMPL EESSI za „informativne storitve in proizvode v okviru projekta EESSI (Electronic Exchange of Social Security Information“⁽¹⁾), ki je bila vročena tožeči stranki z dopisom z dne 30. oktobra 2008, in vse naslednje odločbe, vključno s tisto, da se naročilo dodeli uspešnemu ponudniku, naj se razglasijo za nične;
- Komisiji naj se naloži plačilo škode, ki je nastala tožeči stranki zaradi obravnavanega postopka oddaje naročila, v višini 883.703,50 eura;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov, ki so nastali tožeči stranki v zvezi s to tožbo, tudi če bo ta zavrnjena.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v tej zadevi predlaga razglasitev ničnosti odločbe tožene stranke, da se zavrne njena ponudba, vložena v zvezi z javnim naročilom VT/2008/019 – EMPL CAD A/17543 za informativne storitve in proizvode v okviru projekta EESSI (Electronic Exchange of Social Security Information – elektronska izmenjava informacij o socialni varnosti), in da naročilo dodeli uspešnemu ponudniku. Tožeča stranka dalje predlaga povračilo škode, ki naj bi ji nastala zaradi postopka javnega naročila.

Tožeča stranka v utemeljitev svojih trditev navaja štiri tožbene razloge.

Prvič, navaja, da je Komisija zmagovalnega ponudnika prednostno obravnavala v okviru številnih drugih naročil in da mu je bila naklonjena tudi v tem javnem naročilu. Tožeča stranka dalje trdi, da jo je tožena stranka v zvezi s tem sistematično diskriminirala.

Drugič, tožeča stranka trdi, da Komisija ni spoštovala pravil o izločitvenih merilih iz razpisnih pogojev in s tem kršila člena 93 in 94 Finančne uredbe⁽²⁾ ter člena 133a in 134 njenih izvedbenih pravil in tudi člen 45 Direktive 2004/18/ES⁽³⁾.

Tretjič, tožeča stranka trdi, da je tožena stranka storila vrsto očitnih napak pri presoji, ko je ocenjevalni odbor ocenjeval ponudbo tožeče stranke.

Četrtič, tožeča stranka trdi, da je tožena stranka ponudbo tožeče stranke presojala na splošno in samovoljno, da svoje odločitve ni obrazložila in tako storila vrsto očitnih napak pri presoji.

⁽¹⁾ UL 2008/S 111-148231.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (UL L 248, 16.9.2002, str. 1).

⁽³⁾ Direktiva 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL L 134, 30.4.2004, str. 114).

Tožba, vložena 19. januarja 2009 – Stella Kunststofftechnik proti UUNT – Stella Pack (Stella)

(Zadeva T-27/09)

(2009/C 82/50)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina***Stranke**

Tožeča stranka: Stella Kunststofftechnik GmbH (Eltville, Nemčija) (zastopnica: M. Beckensträter, odvetnica)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT: Stella Pack Sp. z o. o. (Lubartow, Republika Poljska)

Predlogi tožeče stranke

- razveljavi naj se odločba četrtega odbora za pritožbe z dne 13. novembra 2008, vročena 19. novembra 2008, in se ugotovi, da bi bilo treba zahtevo za razveljavitev z dne 22. decembra 2006 zavreči kot nedopustno;
- podredno, z razveljavitvijo odločbe z dne 13. novembra 2008 in odločbe oddelka za izbris z dne 27. februarja 2008 naj se odloži odločitev o zahtevi za razveljavitev z dne 22. decembra 2006, dokler postopek z ugovorom B 863177 ni pravnomočno končan;
- drugi stranki v postopku naj se naloži plačilo vračljivih stroškov, vključno s stroški glavnega postopka in stroški tožene stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za razveljavitev: besedna znamka „Stella“ za proizvode iz razredov 6, 8, 16, 20 in 21 (znamka Skupnosti št. 15 479).

Imetnik znamke Skupnosti: tožeča stranka.

Stranka, ki zahteva razveljavitev znamke Skupnosti: Stella Pack Sp. z o.o.

Odločba oddelka za izbris: razveljavitev zadevne znamke Skupnosti za nekatere proizvode iz razredov 6, 8, 16 in 20.

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe tožeče stranke.

Navajani tožbeni razlogi: neupoštevanje nekaterih pogojev za dopustnost iz Uredbe (ES) št. 40/94 ⁽¹⁾ in Uredbe (ES) št. 2868/95 ⁽²⁾, ki bi jih bilo treba v postopku za razveljavitev upoštevati po uradni dolžnosti.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL L 303, str. 1).

Tožba, vložena 21. januarja 2009 – Park proti UUNT – Bae (PINE TREE)

(Zadeva T-28/09)

(2009/C 82/51)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Mo-Hwa Park (Hillscheid, Nemčija) (zastopnik: P. Lee, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT: Chong-Yun Bae (Berlin, Nemčija)

Predlogi tožeče stranke

— razveljavi naj se izpodbijana Odločba R 1882/2007-4 četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 13. novembra 2008, in

— drugi stranki v postopku naj se naloži stroške postopka, vključno s stroški, nastalimi v pritožbenem postopku.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Registrirana znamka Skupnosti, katere razveljavitev se zahteva: figurativna znamka „PINE TREE“ za proizvode iz razreda 28 (znamka Skupnosti št. 318 857).

Imetnik znamke Skupnosti: Chong-Yun Bae.

Stranka, ki zahteva razveljavitev znamke Skupnosti: tožeča stranka.

Odločba oddelka za izbris: razveljavitev zadevne znamke Skupnosti.

Odločba odbora za pritožbe: razveljavitev izpodbijane odločbe in zavrnitev zahteve za razveljavitev zadevne znamke.

Navajani tožbeni razlogi: nedopustnost pritožbe in neobstoj zakonite uporabe zadevne znamke Skupnosti v skladu s členom 15 in prvim stavkom člena 50(1) Uredbe (ES) št. 40/94 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1).

Tožba, vložena 21. januarja 2009 – Engelhorn proti UUNT – The Outdoor Group (peerstorm)

(Zadeva T-30/09)

(2009/C 82/52)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Engelhorn KGaA (Mannheim, Nemčija) (zastopnik: W. Göpfert, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT: The Outdoor Group Limited (Northampton, Združeno kraljestvo)

Predlogi tožeče stranke

— razveljavi naj se Odločba R-167/2008-5 petega odbora za pritožbe UUNT z dne 28. oktobra 2008; in

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka.

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „peerstorm“ za proizvode in storitve iz razreda 25 (znamka Skupnosti št. 4 115 382).

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: The Outdoor Group Limited.

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: besedna znamka „PETER STORM“ za proizvode iz razreda 25 (znamka Skupnosti št. 833 566), kot tudi britanska znamka „PETER STORM“ za proizvode iz razreda 18.

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora.

Odločba odbora za pritožbe: razveljavitev odločbe oddelka za ugovore in zavrnitev registracije znamke.

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 ⁽¹⁾, ker med nasprotujočima si znamkama ni nevarnosti zmede, in pravila 22 Uredbe (ES) št. 2868/95 ⁽²⁾, ker ni bila dokazana zakonita uporaba sporne znamke.

- (¹) Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1).
 (²) Uredba Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL L 303, str. 1).

Tožba, vložena 26. januarja 2009 – Portugalska republika proti Komisiji

(Zadeva T-33/09)

(2009/C 82/53)

Jezik postopka: portugalsščina

Stranki

Tožeča stranka: Portugalska republika (zastopnika: L. Inez Fernandes in J. A. de Oliveira, zastopnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- Primarno, za nično naj se razglasi odločba C(2008) 7419 z dne 25. novembra 2008, s katero je Komisija od Portugalske republike zahtevala plačilo denarne kazni, določene s sodbo Sodišča v zadevi C-70/06 in z učinkom od 10. januarja 2008;
- podredno, za nično naj se razglasi navedena odločba v delu, v katerem se nanaša na obdobje po 29. januarju 2008;
- Komisiji Evropskih skupnosti naj se naloži plačilo vseh stroškov ali, če bo Sodišče zgolj zmanjšalo znesek denarne kazni, naj vsaka stranka nosi svoje stroške.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka predlaga, da se izpodbijana odločba razglasi za nično v skladu s členom 230 ES, ker naj bi Komisija kršila Pogodbo ES ali pravna pravila za njeno izvajanje.

Komisija je namreč kršila Pogodbo ES ali pravna pravila za njeno izvajanje, s tem da je od tožeče stranke zahtevala plačilo dnevne denarne kazni, ki jo je Sodišče določilo v zadevi C-70/06, za obdobje med 10. januarjem in 17. julijem 2008, ko je tožeča stranka že v celoti izpolnila obveznost prenosa Direktive 89/665 ⁽¹⁾.

Ko je Sodišče 10. januarja 2008 izreklo sodbo v zadevi C-70/06, s katero je bilo tožeči stranki naloženo plačilo denarne kazni za vsak dan zamude pri izvedbi ukrepov, potrebnih za izvršitev njegove sodbe z dne 14. oktobra 2004 v zadevi Komisija proti Portugalski, C-275/03, pri čemer gre za razveljavitev uredbe-zakona št. 48051 z dne 21. novembra 1967, ki za povrnitev škode osebam, ki so bile oškodovane zaradi kršitve prava Skupnosti na področju javnih naročil ali nacionalnih predpisov, s katerimi je bilo to preneseno, določa, da je treba dokazati malomarnost ali naklep, je Portugalska republika že sprejela zakon št. 67/2007, s katerim je bila navedena uredba-zakon razveljavljena in s katerim je bila uvedena nova ureditev nepogodbene odgovornosti države in drugih javnih organov, in ga objavila v Diário da República (uradni list), prva serija, št. 251, z dne 31. decembra 2007. Ta zakon je začel veljati trideseti dan po svoji objavi, to je 30. januarja 2008.

Tožeča stranka je 4. januarja 2008 o tem obvestila Sodišče in zahtevala, da se v spis zadeve C-70/06 doda kopija navedenega zakona. Vendar glede na fazo, v kateri je bil postopek, Sodišče ni več smelo upoštevati tega dejstva in je 10. januarja 2008 izreklo sodbo.

Tožeča stranka zato meni, da se zahteva za plačilo denarne kazni lahko nanaša le na obdobje do 9. januarja 2008 ali v najslabšem primeru glede na to, da datum začetka veljavnosti zakona št. 67/2007 ne sovпада z datumom njegove objave, do 29. januarja 2008. Zahteva Komisije je torej popolnoma neutemeljena v delu, v katerem se nanaša na kasnejša obdobja.

- (¹) Direktiva Sveta z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje (UL L 395, 30.12.1989, str. 33).

Tožba, vložena 23. januarja 2009 – dm drogerie markt proti UUNT – Distribuciones Mylar (dm)

(Zadeva T-36/09)

(2009/C 82/54)

Jezik, v katerem je bila vložena tožba: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: dm drogerie markt GmbH + Co. KG (Karlsruhe, Nemčija) (zastopnika: O. Bludovsky in C. Mellein, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Distribuciones Mylar, SA (Gelves, Španija)

Predlogi tožbe stranke

- Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 30. oktobra 2008 v zadevi R 228/2008-1 naj se razveljavi in naj se zaradi spremembe v celoti zavrne ugovor;
- podredno, Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 30. oktobra 2008 v zadevi R 228/2008-1 naj se razveljavi in naj se zadeva vrne v odločanje UUNT;
- podredno, Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 30. oktobra 2008 v zadevi R 228/2008-1 naj se razveljavi; in
- drugi stranki v postopku pred odborom za pritožbe naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „dm“ za proizvode iz razredov 1, od 3 do 6, od 8 do 11, 14, 16, 18, od 20 do 22, od 24 do 32, 34 in za storitve iz razreda 40

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: druga stranka pred odborom za pritožbe

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: španska figurativna znamke „DM“, registrirana pod št. 2 561 742 za proizvode in storitve iz razredov 9 in 39

Odločba oddelka za ugovore: ugovoru se deloma ugotovi

Odločba odbora za pritožbe: pritožba se zavrne

Navajani tožbeni razlogi: kršitev členov 57 in 59 Uredbe Sveta št. 40/94, s tem ko je odbor za pritožbe napačno ugotovil, da z dopisom tožene stranke z dne 8. junija 2007 ni bil odložen rok za pritožbo; kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 40/94 s tem ko je odbor za pritožbe napačno presodil, da obstaja verjetnost zmede med zadevnimi znamkami zaradi podobnosti proizvodov, za katere veljajo te znamke; kršitev pravil 17(2) in (4) Uredbe Komisije št. 2868/95 ⁽¹⁾, s tem ko odbor za pritožbe ni ugotovil, da druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe ni navedla bistvenih podrobnosti ugovora.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL L 303, 15.12.1995, str. 1).

Tožba, vložena 26. januarja 2009 – Advance Magazine Publishers proti UUNT – Selecciones Americanas (VOGUE CAFÉ)

(Zadeva T-40/09)

(2009/C 82/55)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, Združene države) (zastopnik: T. Alkin, Barrister)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Selecciones Americanas, SA (Sitges (Barcelona), Španija)

Predlogi tožbe stranke

- Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 19. novembra 2008 v zadevi R 280/2008-4 naj se razveljavi in delu, v katerem se nanaša ugovor, ki temelji na španskih znamkah št. 255 186 in 2 529 728;
- odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 19. novembra 2008 v zadevi R 280/2008-4 naj se spremeni tako, da se odločanje o ugovoru prekine, dokler ne bo sprejeta odločitev o ugovoru glede prijave znamke Skupnosti št. 3 064 219; in
- drugi stranki pred odborom za pritožbe naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „VOGUE CAFÉ“ za proizvode in storitve iz razredov 21, 25 in 43

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: druga stranka pred odborom za pritožbe

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: španska figurativna znamka „Vogue Juan Fort, S.A. Badalona“ (registracija št. 255 186) za proizvode iz razreda 25; španska figurativna znamka „VOGUE studio“ (registracija št. 2 529 728) za proizvode iz razreda 25; prijava figurativne znamke Skupnosti „VOGUE“ (prijava št. 3 064 219) za proizvode in storitve iz razredov 25, 35 in 39

Odločba oddelka za ugovore: ugoditev ugovoru glede prijave za proizvode iz razreda 25

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 43(2) Uredbe Sveta 40/94 in/ali pravila 22(3) Uredbe Komisije št. 2868/95 ⁽¹⁾, ker je odbor za pritožbe napačno ugotovil, da dokazi, ki jih je predložila druga stranka pred odborom za pritožbe, dokazujejo uporabo španske registrirane znamke št. 255 186; kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta 40/94, ker je odbor za pritožbe napačno presodil, da obstaja verjetnost zmede med zadevno znamko Skupnosti in špansko registrirano znamko št. 2 529 728; kršitev pravila 20 (7) Uredbe Komisije št. 2868/95, ker je odbor za pritožbe navedel neustrezne razloge za zavrnitev predloga za prekinitve postopka do odločitve o ugovoru glede prijave znamke Skupnosti št. 3 064 219.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL L 303, str. 1).

Tožba, vložena 27. januarja 2009 – Hipp & Co proti UUNT – Nestlé (Bebio)

(Zadeva T-41/09)

(2009/C 82/56)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Hipp & Co (Sachselsn, Švica) (zastopnika: A. Bognár in M. Kinkeldey, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Société des Produits Nestlé, S. A. (Vevey, Švica)

Predloga tožeče stranke

- Razveljavi naj se odločba drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 25. novembra 2008 v zadevi R 1790/2007-2; in
- naloži plačilo stroškov UUNT.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „Bebio“ za proizvode iz razredov 5, 29, 30 in 32

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: druga stranka pred odborom za pritožbe

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: registracija mednarodne besedne znamke „BEBA“ št. 187 436 za proizvode iz razredov 5, 29 in 30; registracija besedne znamke Skupnosti „BEBA“ št. 3 043 387 za proizvode iz razredov 5, 29 in 30

Odločba oddelka za ugovore: delna ugoditev ugovoru

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 8(1), točka b, Uredbe Sveta (ES) 40/94, s tem ko je odbor za pritožbe napačno presodil, da obstaja verjetnost zmede med obravnavanimi besednimi znamkami.

Tožba, vložena 9. februarja 2009 – Komisija proti Antiche Terre

(Zadeva T-51/09)

(2009/C 82/57)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: A. Dal Ferro, odvetnik, V. Joris, zastopnik)

Tožena stranka: Antiche Terre scarl Società Agricola Cooperativa (Arezzo, Italija)

Predlogi tožeče stranke

- Toženi stranki naj se naloži plačilo zneska 479 332,40 EUR in nastalih obresti po obrestni meri iz člena 5.4.3. splošnih pogojev pogodbe (obrestna mera ECB + 2 %) od datuma prejema zneskov (od 4. decembra 1997 na znesek 461 979 EUR in od 18. decembra 1997 na znesek 17 353,40 EUR) do 1. aprila 2003; in nastalih obresti po isti obrestni meri od 4. januarja 2004 do dejanskega plačila, pri čemer je treba odbiti znesek 461 979 EUR, ki je bil unovčen 25. januarja 2005;

- podredno, toženi stranki naj se naloži plačilo zneska 479 332,40 EUR in nastalih obresti po italijanski zakoniti obrestni meri od 4. januarja 2004 do dejanskega plačila, pri čemer je treba odbiti znesek 461 979 EUR, ki je bil unovčen dne 25. januarja 2005;
- Antiche Terre Società Agricola Cooperativa naj se v vsakem primeru naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija s to tožbo, vloženo na podlagi člena 238 ES, zahteva vračilo zneskov, ki so bili vnaprej plačani družbi Antiche Terre scarl Società Agricola Cooperativa a responsabilità limitata (v nadaljevanju: Antiche Terre ali tožeča stranka) v okviru programa THERMIE, za izgradnjo objekta za proizvodnjo električne energije (10MW) z inovativnim postopkom izgorevanja biomase. Zadevno pogodbo (št. BM/188/96) je tožeča stranka sklenila s toženo stranko, v vlogi koordinatorke, in dvema drugima družbama s sedežem na Finskem oziroma v Španiji.

Družba Antiche Terre je v začetku opravljanja svoje dejavnosti večkrat zamujala; zaprosila je in dosegla nekatere odloge zaključka del. Tožena stranka je predlagala tudi bistveno spremembo objekta, ki naj bi vsebovala opustitev inovativnega procesa izgorevanja biomase in tudi proizvodnjo električne energije v občutno manjšem obsegu od začetno predvidene.

Komisija tako korenitih sprememb projekta, ki ga ne bi bilo mogoče financirati v okviru programa THERMIE, ni mogla odobriti.

Komisija je zato, potem, ko je ugotovila, da tožena stranka objekta ne bo zgradila kot je bilo predvideno v začetno predstavljenem projektu, morala odstopiti od pogodbe BM/188/96, pri čemer je pojasnila, da bi neuresničitev začetnega projekta lahko privedla do zahteve za vračilo celotnega ali dela vnaprej plačanega zneska, ki je bil izplačan toženi stranki.

Komisija je torej večkrat od družbe Antiche Terre zahtevala vračilo vnaprej izplačanih zneskov v višini 479 332,40 EUR in bila pri tem neuspešna. Komisija se je po unovčenju jamstva in vnovičnih zahtevah za vračilo razlike, obrnila na Sodišče prve stopnje.

Tožba, vložena 11. februarja 2009 – Nycomed Danmark proti EMEA

(Zadeva T-52/09)

(2009/C 82/58)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Nycomed Danmark ApS (Roskilde, Danska) (zastopnika: C. Schoonderbeek in H. Speyart van Woerden, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska agencija za zdravila

Predloga tožeče stranke

- izpodbijana odločba naj se razglasi za nično;
- EMEA naj se naloži, da družbi Nycomed povrne stroške postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s to tožbo na podlagi člena 230 ES in člena 73a Uredbe (ES) št. 726/2004 ⁽¹⁾, kot je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1901/2006 ⁽²⁾ Evropskega parlamenta in Sveta predlaga razglasitev ničnosti odločbe Evropske komisije za zdravila (v nadaljevanju: EMEA) „EMEA-000194-IPI01-07“ z dne 28. novembra 2008, s katero je zadnjenavedena zavrnila njeno vlogo za opustitev določenega zdravila v smislu člena 11(1)(b) navedene uredbe.

Tožeča stranka je opustitev predlagala v zvezi z napravo za ultrazvočno ehokardiografsko slikanje, ki se trži pod znamko Imagify in služi za diagnosticiranje bolezni koronarne arterije (v nadaljevanju: BKA) pri odraslih. EMEA je z izpodbijano odločbo tožeči stranki odrekla to opustitev, ker bolezen ali stanje, za katero je zdravilo namenjeno, ni BKA, ampak motnja prekrvitve srčne mišice (miokarda), ki se pojavi tudi pri otrocih.

Tožeča stranka trdi, da je izpodbijana odločba nezakonita, ker temelji na razlagi in uporabi besedne zveze „bolezen ali stanje“, za katero je zdravilo [...] namenjeno“, iz člena 11(1)(b) Uredbe (ES) št. 1901/2006, kar je po mnenju tožeče stranke napačno, ker niso upoštevane terapevtske indikacije, za katere se ob vlogi za dovoljenje za uporabo na trgu Skupnosti sočasno zaprosi, in ker motnja prekrvitve srčne mišice ni bolezen ali stanje, ampak znak različnih bolezni.

Tožeča stranka tudi trdi, da je izpodbijana odločba nezakonita, ker je EMEA poskusila zlorabiti svoja pooblastila iz člena 11(1) (b) in iz člena 25 Uredbe (ES) št. 1901/2006, da bi dosegla cilj, ki iz teh določb ne izhaja, in sicer obveznost, da se predloži načrt pediatričnih preiskav za indikacije, ki jih vloga za pridobitev sočasnega soglasja na trgu Skupnosti ne vključuje.

- (¹) Uredba (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o postopkih Skupnosti za pridobitev dovoljenja za promet in nadzor zdravil za humano in veterinarsko uporabo ter o ustanovitvi Evropske agencije za zdravila (UL L 136, str. 1)
- (²) Uredba (ES) št. 1901/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o zdravilih za pediatrično uporabo in spremembah Uredbe (EGS) št. 1768/92, Direktive 2001/20/ES, Direktive 2001/83/ES in Uredbe (ES) št. 726/2004 (UL L 378, str. 1).

Tožba, vložena 11. februarja 2009 – Schemaventotto proti Komisiji

(Zadeva T-58/09)

(2009/C 82/59)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Schemaventotto SpA (Milano, Italija) (zastopniki: M. Siragusa, G. Scassellati Sforzolini, G. C. Rizza, M. Piergiovanni, odvetniki)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predloga tožeče stranke

- Razglasitev ničnosti odločbe/odločb iz dopisa s prot. št. C (2008) 4494 z dne 13. avgusta 2008, ki ga je komisarka Kroes v imenu in za račun Evropske komisije poslala italijanskim organom, in ki se nanaša na postopek na podlagi člena 21 Uredbe o nadzoru koncentracij podjetij (zadeva COMP/M.4388 – Abertis/Autostrade), in
- Naložitev plačila stroškov tega postopka Komisiji.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta tožba je bila vložena zoper odločbo, ki naj bi jo vseboval dopis komisarke Kroes z dne 13. avgusta 2008, s katerim naj bi po mnenju tožeče stranke tožena stranka italijanskim organom sporočila, da v zadevi COMP/M.4388 Abertis/Autostrade ne želi

nadaljevati s postopkom iz člena 21 Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (Uredba). Komisija se namreč strinja z zakonodajnimi ukrepi glede postopkov za odobritev „prenosa“ koncesij za avtoceste, ki so določeni v Uredbi (Direktiva iz leta 2007 in Uredba [Decreto] iz leta 2008). Vendar pa se tožena stranka v navedenem dopisu ne izreče o skladnosti italijanskih predpisov glede postopka za odobritev prenosa koncesij za avtoceste s pravili notranjega trga.

Tožeča stranka v utemeljitev svojih predlogov navaja kršitev člena 21 Uredbe o koncentraciji, pri čemer se opira na naslednje ugotovitve:

— Komisija se nikakor ne more sklicevati na spremembe upoštevne zakonodajnega okvira, ki so nastale po 31. januarju 2007, datumu predhodne presoje. Ker so pristojnosti Komisije na področju preverjanja na podlagi člena 21(4) Uredbe tesno povezane z okvirom presoje posebnega postopka koncentracije na ravni Skupnosti, na katero se nanašajo sporni nacionalni ukrepi, poznejše spremembe predpisov ne morejo vplivati na pretekla ravnanja italijanskih organov, katerih rezultat je bil, da so stranke decembra 2006, tri mesece po odobritvi koncentracije iz člena 6(1)(b) Uredbe, ta postopek opustile.

— Tožeča stranka trdi, da je Komisija presešla/zlorabila svoja pooblastila s tem, da je izbrala neustrezno pravno podlago, glede na izrecno vsebino Odločbe, da s postopkom zoper sporne italijanske ukrepe „ne bo nadaljevala“. V zvezi s tem trdi, da je Komisija z odločitvijo, da v tem času sprejete spremembe zakonodajnega okvira zagotavljajo, da se pomisleki, izraženi v predhodni oceni z dne 31. januarja 2007 ne bodo ponovili v bodoče, na podlagi člena 21 Uredbe sprejela tako odločitev, ki v tej določbi ni predvidena. Komisija je namreč pooblastila, ki jih ima na podlagi člena 21 uporabila zato, da je razglasila združljivost ukrepov splošne narave, ki jih sprejme država članica, s pravom Skupnosti, pri čemer v ničemer ni upoštevala posebnosti postopka koncentracije, za preprečitev katerega je Italija obravnavane nacionalne ukrepe sprejela.

— Ker je Komisija štela, da je spremenjena italijanska zakonodaja združljiva s pravom Skupnosti, ni upoštevala dodatnih nejasnosti v italijanski ureditvi, ki so nastale zaradi navedenih nacionalnih ukrepov, ki vsekakor niso pripomogle k vzpostavitvi okolja, ki bi vzpodbujalo morebitne poznejše združitve na italijanskem trgu koncesij za avtoceste. Poleg tega bi se moralo za ureditev, ki so jo sprejeli italijanski upravni organi v letu 2007 in 2008 vseeno ugotoviti, da nasprotuje tudi členu 21, v delu kjer nalaga, v odvisnosti od „prenosa“ koncesije za avtoceste, večje obveznosti od tistih, ki bi bile sicer naložene zainteresiranim subjektom.

**Sklep Sodišča prve stopnje z dne 6. februar 2009 – Air
One proti Komisiji****(Zadeva T-344/02) ⁽¹⁾**

(2009/C 82/60)

Jezik postopka: italijanščina

Predsednik petega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 31, 8.2.2003.**Sklep Sodišča prve stopnje z dne 29. januarja 2009 – EMSA
proti Portugalski****(Zadeva T-4/08) ⁽¹⁾**

(2009/C 82/61)

Jezik postopka: portugalsčina

Predsednik četrtega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 183, 19.7.2008.

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE

Sodba Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 17. februarja 2009 – Liotti proti Komisiji

(Zadeva F-38/08) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Uradniki — Ocenjevanje — Poročilo o kariernem napredovanju — Vmesno vrednotenje za leto 2006 — Ocenjevalna pravila, ki jih uporabljajo ocenjevalci)

(2009/C 82/62)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Amerigo Liotti (Senningerberg, Luksemburg) (zastopnik: F. Frabetti, zastopnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: B. Eggers in K. Herrmann, zastopnika)

Predmet zadeve

Razglasitev ničnosti poročila o kariernem napredovanju tožeče stranke za leto 2006.

Izrek sodbe

- 1) Poročilo o kariernem napredovanju A. Liottija za obdobje od 1. januarja do 31. decembra 2006 se razglasi za nično.
- 2) Komisiji Evropskih skupnosti se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 158, 21.6.2008, str. 26.

Sodba Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 17. februarja 2009 – Stols proti Svetu

(Zadeva F-51/08) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Uradniki — Napredovanje — Napredovalno obdobje 2007 — Primerjalna preučitev sposobnosti kandidatov — Napaka pri presoji)

(2009/C 82/63)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Willem Stols (Halsteren, Nizozemska) (zastopnika: S. Rodrigues in C. Bernard-Glanz, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopnika: M. Bauer in Balta, zastopnika)

Predmet zadeve

Razglasitev ničnosti odločbe OPI, da se tožeče stranke ne uvrsti na seznam uradnikov, ki v napredovalnem obdobju 2007 napredujejo v naziv AST 11.

Izrek sodbe

- 1) Odločbi z dne 16. julija 2007 in z dne 5. februarja 2008, s katerima je Svet Evropske unije W. Stolsu v napredovalnem obdobju 2007 zavrnil napredovanje v naziv AST 11, se razglasita za nični.
- 2) Svetu Evropske unije se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 183, 19.7.2008, str. 34.

Sklep Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 3. februarja 2009 – Carvalhal Garcia proti Svetu

(Zadeva F-40/08) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Nekdanji uradniki — Nadomestilo — Dodatek za šolanje — Zavrnitev dodelitve — Prepozno vložena tožba — Očitna nedopustnost)

(2009/C 82/64)

Jezik postopka: portugalsščina

Stranki

Tožeča stranka: Carvalhal Garcia (Sines, Portugalska) (zastopnik: Antas da Cunha, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopnika: M. Bauer in J. Monteiro, zastopnika)

Predmet zadeve

Razglasitev ničnosti Odločbe Sveta o odpravi pravice do dodatka za šolanje hčere tožeče stranke.

Izrek sklepa

1. Tožba se zavrne kot očitno nedopustna.
2. D. P. Carvalhal Garcia nosi vse stroške.

⁽¹⁾ UL C 183, 19.7.2008, str. 33.

Tožba, vložena 6. februarja 2009 – Vicente Carbajosa in drugi proti Komisiji**(Zadeva F-9/09)**

(2009/C 82/65)

*Jezik postopka: francoščina***Stranke**

Tožče stranke: Isabel Vicente Carbajosa (Bruselj, Belgija) in drugi (zastopniki: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, odvetniki)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predmet in opis spora

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe o sprejetju in objavi razpisa natečajev EPSO/AD/116/08 in EPSO/AD/117/08 ter odločb, ki se nanašajo na popravek predizbirnih testov in pisnih preverjanj ter na ocenjevanje ustnih preverjanj.

Predlogi tožečih strank

- Odločbe Komisije o objavi in določitvi pogojev za odobritev in potek preverjanj v okviru natečajev EPSO/AD/116/08 in EPSO/AD/117/08 naj se razglasijo za nične;
- Odločbe komisij natečajev EPSO/AD/116/08 in EPSO/AD/117/08 o popravku predizbirnih testov in pisnih preverjanj ter o ocenjevanju ustnih preverjanj, naj se razglasijo za nične;
- Komisiji Evropskih skupnosti naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 3. februarja 2009 – Moschonaki proti Evropski fundaciji za izboljšanje življenjskih in delovnih razmer**(Zadeva F-10/09)**

(2009/C 82/66)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Chrysanthé Moschonaki (Bruselj, Belgija) (zastopnik: N. Lhoëst, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska fundacija za izboljšanje življenjskih in delovnih razmer

Predmet in opis spora

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe, s katero je bila zavrnjena pritožba tožeče stranke zaradi nadlegovanja proti vodji oddelka za človeške vire, in predlog, da se toženi stranki naloži plačilo odškodnine tožeči stranki za nastalo škodo.

Predlogi tožeče stranke

- Odločba direktorja fundacije z dne 29. februarja 2008, s katero je bila zavrnjena pritožba tožeče stranke zaradi nadlegovanja proti vodji oddelka za človeške vire, naj se razglasi za nično;
- odločba fundacije z dne 24. oktobra 2008, s katero je bila zavrnjena pritožba, ki jo je tožeča stranka 27. junija 2008 vložila na podlagi člena 90(2), naj se, kolikor je to potrebno, razglasi za nično;
- fundaciji naj se naloži, da tožeči stranki plača odškodnino, ki je začasno ocenjena na 100 000 EUR;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.